

Gwylarn

N. 22. - 6-vet Bloavez. Hañv 1930

GWALARN

Kelc'hgelaouenn lennegel trimiziek
renet gant Roparz Hemon

Priz ar c'houmanant-bloaz : 20 lur
(Broiou estren : 25 lur)

Renerez ha mererez :

B. P. 75, Brest (K. R. 96-38, Roazon)
39 bis, straed ar C'hastell, Brest

Niv. 22 - HANV 1930

TAOLENN

PAJENN

WAR DREUZOU TREDE BLOAVEZ BREZON- NEG AR VUGALE	3
Roparz Hemon, G. B. Kerverziou, G. Dewi, — BARZONEGOU	5
Alan Brenn ha Roparz Hemon. — AR MARO EVIT BREIZ	13
Abeozen. — EUN TOULL EN ERC'H	33

Troidigezious:

DANEVELL VARZUS SANT BRENDAN (di- wez)	33
---	----

Notennou:

GUIDO GEZELLE	85
KUDENN AR YEZOU E FINLAND	95
<i>Ar Simbol</i>	105
<i>Brezonég ar Vugale</i>	106
<i>Levriou Nevez</i>	108

Stagadenn: NORD-OKCIDENTO. — Niv. 10.

Gwalarn

Niv. 22

War Dreuzou Trede Bloavez Brezoneg ar Vugale

Setu daou vloavez abaoe m'eo bet krouet gant
Gwalarn « Brezoneg ar Vugale ».

Lakaomp amañ e luriou talvoudegez ar profou
bet hag al levriou kaset bep tri miz :

Profou Levriou kaset

1928/29	{	Hañv	805	75
		Diskar-Amzer ...	1267	435
		Goañv	538	992
		Nevez-Amzer	1312	970
1929/30	{	Hañv	574	1671
		Diskar-Amzer ...	1538	586
		Goañv	2073	588
		Nevez-Amzer	908	1261, 50

Ne gemer an niverennou-se o ster gwirion ne-
met p'o c'hendastumer evit pep bloaz :

Profou Levriou kaset

1928/29	3922	2172
1929/30	5093	4106, 50

Evel-se e weler splann n'o deus kresket ar profou e-pad an eil bloavez nemet 29,85 % hepken, tra m'o deus kresket ar c'hasadennoù 66,12 %.

Arabat ankounac'haat ouspenn hon eus lakaet war roll profou kef « Brezoneg ar Vugale » an holl brofou gweitibunan bet gant *Gwalarn* abaoe daou vloaz, nemet unan, kaset a-ratoz-kaer evit unan eus hol levriou.

Al labour a zo dirazomp a zo kalet. N'eus ket pell, evit gwir, ez eo deut d'imp eur c'helou mat : digoret eo bet doriou ar skolioù kristen d'ar brezoneg en eskopti Kemper. Ar pep pouezusa, avat, a chom da ober bremañ : sevel levriou dereat evit ar skolioù-se.

Savet e vint. Savet gant *Gwalarn*. Hogen kalz amzer ha kalz arc'hant a vo ret. Amzer a c'hellomp kavout. Hag arc'hant ivez ma kar hor mi-gnoned.

D'EUR PLAC'H YAOUANK
O KUTUILH BLEUNIOU DA SERR-NOZ

Perak el liorz,
Damstrewet a noz,
Perak o kutuilh,
Habask bepred,
Eost diweza an deiz,
A vleuniou peurzigoret gant an heol o kimiadi ?

War wrimenn an noz,
Stouet da benn,
Poellek ha fur,
Perak o tibab,
Ar gened varo,
Pa gren an oabl gant skleurioù espar dianav ?

Perak er skeud,
O plac'hig aketus,
Enkik, bihanik,
O kas a vriadou
Ar gened aner,
D'ar c'hambrou serret-mat,
Tra ma troiell a-us ar c'horoll sebezus-flamm ?

ROPARZ HEMON.

SKRIVSONEREZ

Eus va harlu,
da Ioparz Hemon.

I

I would like to know why

N'hellan ket sellout ouz eur plac'h er straedou
hep soñjal dioustu en he c'hened kuz ...
Ha nann e kened he c'horf nemetken,
e bleuñv hec'h izili,
en he divronn gaer gwenngen,
en he c'hig kevrinusa,
mes ivez en hec'h ene a bar 'n he daoulagad,
boull-strink
evel meñv sklaer-heol hizio an deiz, a ger !
e splannder hec'h ene dihec'hed
dic'hortoz-krenn a c'houezoni an den,
er c'hlanded marzus-se a eskella he c'herzed ...
N'hellan ket ... ha nec'het e choman ...
rak ma toug o c'horfou poaniou ker kriz d'ezo,
e kalon o ene e verv eur boan vrasoc'h ...
Pe c'hour a lavaro dizaon tristedigez e wreg
war-lerc'h eun noz karantezus ?
Re gar-e-unan eo an den, ha bale'h, avat ...
N'hellan ket ... me ' garfe goût perak ...

II

Talking to the moon

Noz, degas d'in ar peoc'h douna ...
Emaoun aspledet dirak al lenn-vor,

al loar o sevel,
elienadur strinkel he luc'h war goummouigou di-
welus,

va ene o treuzigella ...
A zous ! dousig koant va c'halon, pelec'h out ?
Ha pa vefen eur barz romantel d'az kervel
em gwerzennoù sklentin
tevel ' rafen
gant prizioc'h emañ an noz loarsklaeriet
d'an eneoù skuiz-se ...

Sell lagad-se an noz a dro en oabl,
sell ar ginklenn-se o c'hoari gant skerbou lostou-
kizier,
sell-hi 'ta, evel eur bladenn sonskriverez taolet
a-dreuz meñv,
jazz-tredan an Aether doueel ...
karout a ran dreist kan klemvanus ha farzus ar
saksofonioù
ha c'hoarzagadoù hollderez a reont a-wechoù,
damzenel ...

Tougn e teu prim avat beg nadoz va spered
hag evel eur rebech chourikat ' ra neuze
en eur rimia ervenn gamm-digamm ar gerioù ...
gwell eo d'in chom digomz, neketa, loar dic'hoarz ?
ma teuo karantez en-dro betek ennoun
pa darzo 'n deiz ...

AL LENVEREZ

Linenn c'hlan he c'hein a ziwez e difronkaden-
nou,
mammenn aour he bleo a-fuilh a veuz he leñvou
dremm ouz paly,
pleg hec'h ilin, dournell anforenn he glac'har,
a c'halv
an amvoud diwalleur sioul e heoc'h dibar ...
Divronn leun o gwennded gand an dristidigez,
died mab-den,
kof dizouger mes gwentrou an anken,
daoulin fruket gant poan a bouez,
ha luc'h ar deiz digar war he diskoaz flourgen ...

Y MAE 'R ENETH YN CANU YN Y TY

Emañ ar plac'h yaouank o kana en he zi,
mouez ebet war glev er bed en-dro d'ezi
nemet a-bell va c'halon, — a zaoulamm
evel eun ebeul pennfollet.

Eul lamm,

ha me hag azeza en he c'hichen ; ha ' tav
ar c'han. A ganit ! kerat levenez pa sav
stivell sklintin, glan evel strink, ho mouez
kanit ! netra par d'ar ger beo.

E-touez

reustl ha strafuilh ar vuhez, avel glouar ha fresk
ho komzou karantez, a vaouezed ! a gresk
ezomm dianzavus hon ene kriz
a zouster hor c'helc'hfe didrec'h,

dibriz,

ha digavus, allas ! digavus er bed-mañ...
« Daoust hag eur pok em ho bremaik ma kanañ ? »

FEDELM

Fedelm an diouganerez, perlezheñvel he dent,
a dremen e-biou d'in :

« A zen yaouank, marvet int holl hag az karent,
kerz a-gevret ganin ! »

Ha me ha mont. Dispar e'hoarz beo he daoulagad,
dispar gwennded he bronn,
dispar tan he fokou a dalv evidoun glad ...
gwevn he dioubar 'vel onn ...

Ha mont davet yaouankiz flamm-flamminus an deiz
a-hed an noz gant spi,
evel daou amourouz, va brec'h ouz he dargreiz.
« Ha warc'hoaz, petra ' ri ? »

« Petra ' rin ? netra 'vat : eun huñvreer ma 'z oun !
koueza er vuhez noaz,
fero ha digened, e-lec'h ar spered doun
ha meizerez dinoaz.

Sed a rin, rak ret eo d'in gounit va buhez.
Diouganerez diharz,
ha biken e welin diwez eur seurt truez ?
rak buhez am argarz ... »

Respont ebet ouzin, ha Fedelm ha steuzia,
ha me va unanik.

Petra ober ? Mont laouen d'ar maro. Sternia
strink an noz birvidik ...

G.-B. KERVERZIOU.

KOROLL AR SPEREDOU

noz ha sioulded
kan ar raned el lagenn ar gliz gleb o tiskenn
koumoulennouigou alaouret
tiez kêriou devet
en noz war ar blenenn

kan ha koroll
ar Speredou war ar garreg
koroll ha kan

ar bodig beuz a bed
a ene enaouet o kana meuleudi
gouel tano ar moged
anao ennañ 'zo kroget
en noz o tiskenn a zudi

lamm ha gourlamm
ar Speredou war ar garreg
gourlamm ha lamm

trouzig sklintin
dianav da gleved mab-den
ar goueliou skinus
leun a gevrin
en noz e daskren ar stered

koroll
ar Speredou war ar garreg
koroll ar speredou

Kan ar stered
er volz divent a zouecliez
hesonerez ar c'horoll
d'ar speredou divarvel
en noz sioul ha santel

laouen hag ankeniet
ar Speredou war ar garreg
skañv ha dreistbedel

neui 'ra nask noaz an noz
ar sklerijenn doueel lazet ar preñvig lugernus maro
ne welan mui o goueliou treuzwelus
ne glevan mui o c'han a hiraez
en noz a ziskenn teñval meurdezus
em c'halon.

G. DEWL

Ar Maro evit Breiz

NOTENN

Oberour ar romant-mañ, evel ma oa skrivet en e stumm kenta, o kas e oberenn da WALARN, a lavare :

« ... N'em eus ket nemeur a spi e vo degemeret ganeoc'h. Savet eo evit ar bobl, ha n'eo ket an doare lennegezh a vez kustum lennerien ho kelaouenn da gaout. Heñvel eo kentoc'h ouz ar romantou a vez kavet e traoñ pajennoù ar c'helaouennoù pemdeziek. Koulskoude, grit gantañ ar pezh a garit. »

Lennet em eus ar romant. Ha goulennet em eus digant an oberour an aotre d'e embann, gant kemmadennoù.

Roet eo bet d'in an aotre. Hogen pedet oun bet da lakaat va ano.

An oberour a lavar ouspenn :

« N'em eus ket desket ar brezoneg ez vihanik. Hen desket em eus e GWALARN, e leurioù GWA-LARN hag e Skella Segobrant, hep ankounac'haat

Feiz ha Breiz ha levrion koz evel Emgann Kergidu. N'oun ket atao a-du gant GWALARN evit peza sell ar yez lennegel. »

N'em eus ket nemeur kemmet brezoneg va c'henlabourer, pe gentoc'h va c'hentlabourer. Ar c'hemmadennou am eus graet a zo dreist-holl e steuenn ha frammadur an danevell. Mar deo peñloc'h ar romant diouz an Istor gwirion eget ma oa da genta, me eo a zo kablus.

Kement-se a lavaran evit ma vo meizet mat perz pep unan ac'hanomp hon-daou.

R. H.

PENNAD I

An den dianav

D'ar 27 a vezeven 1791 e oa trouz bras e Maner Gwiomarez.

Abaoe ar mintin an ti a oa leun a soudarded, soudarded ar 36-vet rejimant a Vro-C'hall, gant eur c'habiten ha daou gomiser kaset gant ar gouarnamant.

Urz a oa bet roet eus Paris da furchal an ti.

Ar soudarded o doa kuitaet kêr Lambal e-pad an noz. Rak ret e oa d'ezo ha d'ar re a oa en o fenn erruout e Maner Gwiomarez a-raok ar gouloudeiz, pa ne vije den ebet c'hoaz war zihun.

Eus Lambal da Vaner Gwiomarez, n'eus ket diou leo hanter. Hogen diou leo hanter a-dreuz koad, dre wenodennou bihan ha diaes.

E gwirionez, ar soudarded o doa kavet an do-riou prenet hag ar stalafioù serret war an ti.

Kerkent ha degouezet, ar c'habiten en doa lakaet e baotred tro-war-dro d'ar Maner, evit na c'hellje den tec'hout dre eun tu bennak, a-zehou, a-gleiz pe a-dreñv.

N'o doa ket ezomm koulskoude da skei ouz an nor-dal evit kaout digor. Rak ar chas er porz o doa graet eur choloni gouest da zihuna tud vouzar.

Hag abaoe ar mintin eta, e oa ar soudarded hag o tenerien oc'h eilpenna kement tra a oa en ti, eus ar c'hao betek ar c'hrignol, hep ankouna-

c'haat ar marchosiou, ar c'harrdion hag ar c'hrevier.

Azezet war he skabell o pelliat avalou-douar dirak oaled vras ar gegin, Mikaela, ar geginerez koz, ne echue ket da glemm. Grozmolat a rae etre he dent, — pe gentoc'h, peogwir ne chome ket kalz dent en he genou, — etre he c'hig-dent hag he muzellou.

Soazig, ar vatez yaouank, azezet war eur gador, a selaoue, hep ober netra.

— Ya, a lavare Mikaela, an traou-se ne c'hoarvezent ket en amzer gwechall. Neuze e oa ar Vretoned ar vistri en o bro. Ha ne weled ket ar Frañsizien o tont da laerez ha da skrapa madou an dud onest, da gas anezo d'ar prison ha da rei enoriou hag uhella kargou ar vro d'al livastred. Evel ma lavar an Aotrou, ra chomo ar Frañsizien e Frañs hag ar Vretoned e Breiz, ha ne vo ket a drubuilh.

Juluan, ar mevel, a oa deut e-barz ar gegin e-pad ma komze Mikaela goz, a lavaras d'ezhi a vouez izel :

— En ano Doue, mamm Vikaela, tavit, pa na ouzoc'h ket piou a c'hell klevout ac'hanoc'h. Gouest e vefec'h da lakaat an hailhoned daonet-se da baka an Aotrou Gwiomarez ha d'hor paka holl war ar marc'had.

— Gwir a-walc'h e lavarit, Juluan, a respontas ar geginerez, mes n'oun ket evit kuzat va soñj.

Hag ouspenn, n'eus ket unan eus ar re-se a c'hell kompren ar pezh a lavaran, pa na ouzont ket yez ar vro-mañ.

— Taolit evez, Mikaela. Enebourien hon eus estreget ar Frañsizien. E-touez ar Vretoned ez eus trubarded daoust ma kredomp, ha zoken muioc'h eget ma kredomp marteze. Hag an drubarded-se, mamm Vikaela, n'o deus ket eur gwiskamant d'o lakaat disheñvel diouz ar re all, ha kompren a reont yez ar vro.

— Jezuz Maria ! a huanadas Mikaela, gwir e lavarit adarre, Juluan. Ha pa ne vefe nemet an daou-se, « komiserien » ar gouarnamant, mar plij, hag i daou baotr eus Lambal, am eus anavezet pa ne oant ket uheloc'h eget va skabell. Bremañ int tud faro, war a gredont, hag e karfent tremen evit aotrounez vras. Unan anezo a zo kuzulier-kêr ! Hag egile n'ouzon ket petra. Nemet gouzout a ran ez int trubarded ha laeron. A-hend-all ne vefent ket mignoned gant ar Frañsizien !

Eun trouz a voe klevet war laez, evel eun dra bennak o koeza.

— Klevit ! eme ar geginerez. Emaint e kambr an dimezell Agata. Emichañs o deus taolet d'an drañ hec'h armel vihan. Paour kaez dimezell ! N'eo ket hi da vihana a c'hell ober kalz droug d'ezo, ken karantezus ha ma 'z eo, ha dous evel eun oan.

— Arabat d'eoc'h kredi, eme Juluan, ez eo an Dimezell eur plac'h aonik evel ma 'z eus kement e-touez ar re eus he renk. Kavout a ra d'in er

c'hontrol n'eo ket unan da veza spontet buañ. N'eus ket evel an dud dousik ha sioul evit beza kalonek alies. Gwelet em eus anezi...

Hogen ne echuas ket, Fanch Vras, ar jardiner, a oa deñt d'e dro e-barz ar gegin.

Sellout a reas Fanch tro-war-dro gant e zaoulagad bliou evel daoulagad eur c'haz, dindan e dal goloet gant bleo rouz rodellek. Neuze e lavaras gant e vouezig skiltrus evel mouez eur c'ho-list :

— Den ac'hanoc'h n'en deus gwelet va fal, aon eus lezet amañ dec'h a-dreñv d'an nor ?

Hag hep gortoz ar respont ez eas e-unan-penn da welout.

Ne gavas netra.

Mont a reas kuit evel ma oa deñt.

An neb en dije gwelet ar sell a daolas Juluan ouz ar jardiner pa 'z eas er-maez en dije divinet raktal ne oa ket nemour a garantez etre an daou zen.

.....
E kambrou uhela an ti e oa eun abadenn all.

An daou gomiser eus Lambal a oa azezet e-kreiz ar sal vras, o sellout ouz eur bern paperiou skignet war an daol.

Pemp soudard a oa o vont-dont, o tigei an armelioù hag o tenel war ar planchod kement tra a oa e-barz.

An Itron Gwionarez n'oa war he c'hador-vrac'h. Stouet e oa he fenn, ha ne welad ket he dremm. Kuzet gant he bleo gwenn kribel uhel ha rodellek

evel ma veze ar c'hiz en amzer-se. Krog e oa he dourn dehou e penn ar vaz a servije d'ezi da vale. Krena a rae an dourn-se hag ar vaz a grene gantañ.

Katell, ar plac'h a gambr, hi, n'he doa ket kalz aon rak ar soudarded. E pep lec'h ma 'z aent ez ae ivez war o seilioù, evel eur c'hi o tifenn madou e vestr. Lavaret e vije zoken e oa ar soudarded o doa aon razi, daoust ma klaskent ober goap. Mes Katell a oa kreñv hag hardis a-wak'h da zerc'hel penn ouz ar rejimant.

Eun den hepken a chome difinv e-mesk ar strailh. An den-se a oa mestr an ti. Edo en e sav e-tal an daou gomiser, kroaziet e zivrec'h, stardet e vuzelloù. E benn a oa unan eus ar pennoù kaer-se a weler a-wechou gant ar Vretoned koz : bleo gwenn hir, daoulagad sklaer, eun tal uhel, eun elgez start, war an dremm liou ar vadelez mesket gant an nerz-kalon. Mentel-uhel e oa ouspenn ha ledan e ziouskoaz.

An daou baotr stouet war o faperiou hag ar soudarded a Vro-C'hall ne oant ket brao en e gichen.

E gwirionez, a-boan ma kredent sevel o daoulagad da sellout ouz an denjentil koz.

Mestr an ti n'en doa ket lavaret d'ezo eur ger. N'en doa ket respontet unan eus o goulennoù.

Kontz a rae an daou Lambadal a vouez izel.

Ne oa ket diaes gwelout n'o doa ket kavet ar p z a glaskent.

Kahiten ar soudarded a antreas.

— Aotrounez, emezañ en eur saludi, furchet bon eus ar c'hriagnol.

An daou gomiser a savas o fri.

— Furchet hoc'h eus ivez an douribell ? eme ar c'hosa anezo.

— Furchet hon eus an douribell.

— Ha n'hoc'h eus kavet netra ?

— Netra, Aotrou.

— N'eus den ebet eno ?

— Eo, Aotrou, ar vugale.

Eun hirvoud a voe klevet o tont eus korn ar sal, e-lec'h ma oa kador-vrec'h an Itron Gwionarez.

Ar c'homiser a hejas e skoaz.

— Ne gomzan ket d'eoc'h eus ar vugale, emezañ, rustoc'h e vouez, evel unan o koll pasianted. N'hoc'h eus ket kavet an den a glaskomp ? An dra-se eo a c'houlennan diganeoc'h.

— Lavaret em eus deoc'h, Aotrou, a respontas ar c'habiten, n'hon eus kavet den.

Ar c'homiser a lezas e vrec'h da goueza war an daol.

Hogen e genseurt, a seblante kalz sioulloc'h egetañ, a lavaras :

— Ne gredit ket ez eus eun toull, pe strad eun armel, ma c'hell eun den chom kuzet en eun tu bennak ?

— N'eo ket bras ar Maner, a respontas ar c'habiten, ha furchal a reomp abaoe ar mintin-mañ. N'eus den ebet kuzet amañ, prest oup d'hen tout d'eoc'h. Ha m'en dije unan bennak klasket tec'hout dre ar c'hondou, paket e vije bet buan gant ar soudarded a ziwall ad li er-marz. Hogen, Aotrou-

nez, va gwazed ha me a rank beza distre da Lambal hep dafe, ha gant ho koñje e karfen loc'ha bremaik ac'helen, pa ne chom mui netra da ober.

— Ha ne vo ket re abred, eme mouez Katell, kreñv swalc'h da veza klevet gant an holl.

Ar c'habiten a daolas outi eur sell kounnaret.

Mes ar Vretoned yaouank ne sellas ket ouz traoñ evit ken nebeut a dra.

— Marteze, eme ar c'homiser, an hini en don komzet an diweza, emañ ar wirionez gant an Aotrou kabiten. Hor c'hefridi a zo graet. Deomp. Marteze eo bet paket pell 'zo an hini emomp o redek war e lerc'h, hag emeur a c'hortoz ac'hannomp e Lambal hag o c'houlenn petra a chomomp da ober amañ.

— Deomp, eme neuze egile en eur sevel. Aotrou kabiten, galvit ho paotred ha buan !

A-benn eur peunad e voe klevet trouz ar soudarded o teredek er porz.

Ar c'habiten o lakaas war diou renk, P'o devoa en em goutel ez ejont kuit holl.

Klevet e voent o pellaat dre ar c'hoad.

Kerkent ha m'o doa ar Frañsizien dilezet an ti, daou grennard a zeuas e-barz ar sal vras.

Unan a c'helle kaout c'houezek vloaz. Egile a c'helle beza daou vloaz yaouankoc'h.

O-daou ez ejont d'ar red betek kador-vrec'h an Itron Gwionarez.

— O mamm ! emezo.

Pokat a rejont d'he daouarn.

— Mamm, emezo, chomet omp en douribell evel m'en doa gourc'hemennet hon tad.

— N'eo ket ar c'hoant a vanke d'in, eme an hini yaouanka, da ziskregi eur fuzuilh evit diskar unan eus al laeron-se.

— Mall am eus, eme an hini brasa, da gaout seitek vloaz da vont en arme ar Brinsed evel va breudeur.

— Ha me, chom a rin da zifenn va bro gant va zad.

— Arnel ha Jorc'h, a lavaras an Itron Gwionmarez, skuiza a rit ac'hanoun. Lavarit d'in kentoc'h pelec'h hoc'h eus lezet ho c'hoar.

— Hor c'hoar? eme an daou baotrig souezet.

— Ya, pelec'h emañ Agata? a lavaras ar vamm.

— N'hon eus ket gwelet anezi hizio, eme Jorc'h. Ne oa ket ganimp en douribell.

— Mes mont a raimp d'he c'herc'hat, eme Arnel. Mar deo amañ n'emañ ket pell.

— Jorc'h hag Arnel, me a zifenna d'eoc'h mont.

An daou vab hag o mamm a droas o fenn.

An tad eo en doa komzet.

Chomet e oa dilavar betek neuze. Eum dra bennek souezus a oa en e vouez, rak skrijet he doa he fried ouz e glevout.

— It dioustu d'ho kambr, emezañ d'an daou baotr. Ha c'houti, emezañ d'e wreg, bezit dinoc'h.

An daou baotr a sentas.

Raktal avat, Katell, a oa aet er-maez da ger-

c'hat Soazig hag ar mevel evit renka an dizurz, a zeuas en-dro, enkrezet-bras.

— Itron, emezi, den ebet abaoe ar mintin-mañ n'en deus gwelet an Dimezell Agata. Na Fanch na Juluan na Soazig na Mikaela goz n'int ket evit lavarout dre belec'h eo tremenet. Holl a gave d'ezo e oa en douribell gant an Aotrou Arnel hag an Aotrou Jorc'h. Mes eno n'eus den ebet, ha n'eus den ebet en he c'hambrennebeut.

An Itron Gwionmarez a glaskas sevel diwar he c'hador.

He fried a astennas e zourn da virout.

— Dalc'hit ho teod, Katell, emezañ, pa ne c'hout-jenner netra diganeoc'h.

Hag oc'h azeza dirak an daol, war unan eus ar c'hadoriou o doa servijet d'an daou gomiser, e kemeras e dal e palv e zourn, hag e chomas evel a-raok, dilavar.

Goustadik e koezus an noz. Ar peoc'h hag ar siouded a goueze ganti war Mauer Gwionmarez, goude safar ha trubuilhoù an devez.

Tavet e oa al laboused er c'hoad bras, ha kuzet e oa an heol, daoust ma chome sklaer an oabl.

Ne glevet trouz ebet, na ki o harz, na marc'h o c'honirinal, na den o kaozeal a vouez uhel.

Ar servijerien a oa aet, unan war-lerc'h egile, ne lavaran ket da gousket, mes d'o gwele. Rak pa vez struñuilhet ar spered, ne gousket ket mat, zoken pa vez brevel an izili.

Juluan en doa graet tro ar porz hag al liorz.

Morailhet en doa an doriou ha distaget ar chas. Neuze e oa pignet, da heul ar re all, betek e gambrig vihan dindan an doenn.

Armel ha Jorc'h a oa chomet pell amzer o kaozeal en o gwele. A-benn ar fin, avat, o doa en em roet da gousket o-daou.

Mestr ha mestrez an ti hepken a oa alao er sal vras.

Morgousket e oa an Itron Gwionarez. Eur wech ar mare, eur gridienn a rede a-hed he divrec'h hag he dioukoaz. Neuze e tibune, hag e selle ouz he fried. Hogen hemañ a oa atao diflach evel eur maen, pe evel eur skendenn goar, beuzet en e soñjezonou.

« Bezit dinne'h ! », setu ar pezh en doa lavaret d'ezhi.

Mes penaos e c'hellfe eur vamm beza dinne'h?... Ar soudarded... An ti furchet... Ha neuze, Agata, he bugel... set kuit... ha da belec'h ?

... He fried, heñ, a ouie ar wirionez.

... Ha c'hoaz... marteze...

An Aotrou Gwionarez, a oa bet ken sionl e-pad an holl zevez, dirak an estrenien ha tud an ti, a seblante beza strafuilhet, bremañ ma oa deut an noz.

Sevel a reas eur wech da vont betek ar prenestr. Eno e sellas eur pennad hir ouz ar maeziou.

Dont a reas en-dro betek an daol. Neuze ez eas betek ar siminal. Klusk a reas gwelout pet eur a verke an horolaj.

Re deñval e oa, emichañs, rak tenna a reas eun direnn eus e c'hodell da elumi eur gantol.

Laza a reas ar gantol dioustu, marteze gant aon da zirenka e wreg.

Dame'houde e tintas an horolaj : unnek eur.

Eur prenestr a oa chomet digor. E-tal ar prenestr-se ez eas erfin an Aotrou Gwionarez da seluou.

.....
Eur c'houitelladenn hir. Ha neuze, eur yudadenn hiroc'h c'hoaz, evel garm eur gaouenn.

Teir gwech e skiltras ar c'houitelladenn hag ar yudadenn-se dre an noz.

An Aotrou Gwionarez a guitaas ar sal vras neuze.

War ar pondalez e kavas eun den.

Ar mevel Juluan e oa, gantañ eul letern war elum en e zourn.

Diskenn a rejont o-daou.

En em sila a rejont er-maez dre eun por vihan a-dreñv. Treuzi a rejont al liorz betek ar gloued en traoñ.

Kuzet en doa Juluan e letern dindan e vantell.

Tri den a oa en tu all, e-tal eur bod-spern, eun tammig a-gleiz.

— Piou 'zo aze ? a hiboudas Juluan.

— *Mignard ar C'horonad*, a respontas ar vouez.

Raktal e vor digoret ar gloued, hag an tri den a zeuas e-barz al liorz.

Juluan a anavezas an daou genta en deñvalijenn.

Unan a oa niz an Aotrou Gwionmarez, mab e genderv, Eliaz Tepod a Chaovinez, eur paotr yaouank ugent vloaz.

An eil a oa... Agata Gwionmarez.

Evit an trede, e oa eun den a war-dro daou-ugent vloaz, Starda a reas dourn an Aotrou Gwionmarez hep ranna ger.

Biskoaz n'en doa Juluan gwelet an den-se.

— Ma 'z eus unan, a soñjas trumm ar mevel, a zo bet ar Frañsizien hizio ouz e glask, klaoustre ez eo Hennez !

Ar pezh emaeomp o vont da ziskleria bremañ a ziskouez mat petra a c'hoarveze en hor bro d'an ampoent.

D'ar 26 a vezeven 1791, da lavarout eo, derc'hent an devez ma oa bet kement a reuz e Maner Gwionmarez, e oa degouezet Juluan war-dro serr-nnoz gant eur c'houer o tegas eul lizer da vestr an ti.

An Aotrou Gwionmarez en doa digoret al lizer raktal. Ha setu amañ ar pezh en doa lennet :

« M'emaoc'h e soñj rei herberc'h da unan bennak lenn, diwallit. A-raok ar mintin e oa leun a Frañsizien en ho ti. Ma c'hellit rei kelon da « unan bennak », gwell a se. Emañ ar Frañsizien mun hent Plandrud, dare d'e baka pa dostaio. »

Ne oa netra ouzpeun war al lizer, na dez n'ag ano na merk ebet.

An Aotrou Gwionmarez a oa chomet mantret. Peadra a oa da soñjal.

Ne oa ket da ober fac war al lizer, daoust ma oa deut en eun doare iskis, a-berz ne ouie ket piau.

A-hend-all, eur pej e oa marteze, da lakaat paka unan bennak eus an tiegezh.

Ne vern penaos, an neb en doa skrivet al lizer a ouie eun dra a oa bet dalc'het kuzet mat.

Ret e oa kas unan en tu-hont da Blankoed, war arbenn ar beajour, — pe gentoc'h ar vour-jourien. Rak gouzout a rae an Aotrou Gwionmarez e oant daou.

Kas Juluan ?

N'oa nemetañ e-touez ar vevelienn ma c'hellid fiziout warnañ evit ar seurt kefridi. Hogen, Juluan a ranke chom : ezommt a vije anezañ antonnoz marteze.

Piou neuze ?

An Aotrou Gwionmarez ne oa ket an den da vare'hata pa oa ret ober dioustu. Anaout a rae e dud. An dibab a oa graet en e spered. E galon hepken a vire. Abalamour da se hepken e c'hoarvezas c'hoaz pemp munutenn a-raok mont da skoi ouz dor kambr e vere'h.

— Deuit tre ! a lavaras mouez flour Agata.

Ar pluc'h yaouank a oa daoulinet dirak skeudenn ar Werc'hez, o lavarout ar pedennou diou an noz a-raok mont da gouket. Ar gantel e-kichen penn ar gwele a sklerijenn : he zal hag he ben hir melen.

Lavaret he doa « noz vat » dija d'he c'herent ha d'he breudeur.

Sevel a reas pa welas he zad.

— Petra 'zo ? emezi.

— Agata, eme an den koz, gouzout a rez eo aet da genderv Eliaz kuit ac'halen eiz devez 'zo.

— Ya, va zad, emezi.

O klevout ano Eliaz, eun dra bennak a oa tremenet en he daoulagad sklaer.

— Gouzout a rez, a gendalc'has he zad, emañ ar Frañsizien e Breiz, e pep kêr, e pep kroazhent ha betek e-kreiz ar c'hoadou.

— Ya, eme Agata. Lavarit buan, va zad.

— Eun dra 'zo na ouzout ket. Selaou mat ac'hanoun. Eur gefridi am boa roet d'ezañ da ober. Karget e oa da gerc'hat eun den ha da ambroug an den-se betek amañ. Toutellet int bet, gwerzet gant eun trubard bennak. Ma ne c'hellomp ket kemenn anezo a-raok ma vint e Plankoed, emaint sur da goueza etre daouarn ar Frañsizien. Ezomm am eus ac'hanout.

— Prest oun d'ober ar pezh a garit, va zad.

Mouez Agata a oa sioul-meurbet tra ma komze evel-se. Lavaret e vije zoken e komze gant plijadur.

— Anaout a rez ar vro, Agata. Kemer eur marc'h. Ma c'hellez tizout an hent bras etre Plankoed ha Dinan a-raok hanternoz, ne vo ket re ziwezal. Gra d'ezo ober eun dro dre Gersaoud e-lec'h mont da Plankoed. Gouzout a raint petra a vo da ober goude.

— Mont a ran, va zad.

— Selaou mat adarre. Den ebet en ti-mañ, nemedoun ha Juluan ne dle gouzout ez out aet kuit. Disc'hra da wele, evit ma kredo d'an holl ec'h eus kousket er Mamer. Juluan a ziskenna gant da gempenn ar marc'h ha da zigeri d'it an nordal.

An den koz a chomas dilavar.

— Neus netra mui, va zad ?

— Agata, emezañ o tostaut outi hag o lakaat eur pok war he zal, ne dleas ket kuzat ouzil e kassan ac'hanout d'ar maro marteze. Ha pardona a ri d'in ?

— Kement tra, zoken ar maro, a c'houzañvin evidoc'h, va zad.

— Evidoun... ? a hiboudas he zad. Klev, Agata, mar deo kollet an den a dlee dont fenez, kollet eo ivez Breiz, kollet eo he frankiz. Ha goulenn a rafes buhez va bugel evidoun ?... Nann, Agata, evit Breiz.

— Kompren a ran, va zad. Evit Breiz...

.....

Penaos e oa degouezet Agata Gwionmarez e poent, penaos he doa kavet he c'henderv hag an den dianav, penaos e oant bet degemeret gant kouerien, penaos e oant dent etrezek Mamer Gwionmarez hag o doa bet kelou eus donedigez ha disparti ar soudarded, kement-se a lavaremp amañ ma n'hor befe ket traou pouezusoc'h da gonta.

Hogen ret eo d'imp tremen.

.....

Donedigez an estrañjour, ar paotr hag ar plac'h yaouank, e-kreiz an noz, ne oa ket bet ken kuz ha m'en dije karel mestr an ti.

Antronoz vintin, kerkent hag ar goulou-deiz, mevelien ha mitizien bodet er gegin da zijuni ne oa kaoz etrezo nemet eus an den dianav hag ar pezh a oa c'hoarvezet abaoe an dere'hent.

Juluan, a ouie muioc'h eget ar re all, a oa an hini a gomze an nebeuta.

Fanch Vras, ar jardiner, ne gomze ket kalz kennebeut, hogen selaou a rae.

Ar merc'hed, avat, a yae o zeod en-dro. Rak ar vuhez betek-hen a oa bet sioul hag heñvel a zeiz da zeiz e Maner Gwiomarez, ha biskoaz n'o doa gwelet kemend-all.

— Ne velle ket brao, eme Gatell, ma teufe ar Frañsizien hizio da furchal.

— Me 'garfe gouzout, eme Soazig, petra e oa aet d'ober ganto an Dimezell-Agata.

-- Evidoun, eme Vikaela goz, me 'lavar d'eoc'h ez eus c'hoaz trubuilh da zont.

Eur vouez a lakaas trumm an holl da devel.

Eliaz Tepod eo a gomze :

— Soazig ha Katell, emezañ, hastit afo degas d'imp holl hon dijuni. Emañ an Aotrou, an Itron hag o bugale o c'hortoz.

An dion vatez, mall ganto kaout muioc'h a gelaier da gonta d'ar re all en traon, a lammas buan diwar o bank, hag a zastumas prim-ha-prim an traou da gas war-laez.

Soazig a gemeras ar c'hig, ar bara, an amann hag ar gwin gwenn.

Katell a gemeras ar peurrest, o kaout evez da lakaat peadra evit an holl, ... hag unan ouspenn.

Mes buan e tiskenne adarre, o tegas en-dro eun asied, eur werenn, eur fourchettez hag eur goñtell.

An den dianav ne oa ket war-laez.

Lavaret e vije e oa pep tra evel kustum.

ALAN BRENN
ha ROPARZ HEMON.

(da gendere'hell).

Eun Toull en Erc'h

C'houevrer 1917. En noz yen diloar, keññ m'c'hagnet ar gwez maro a zo en o sav, spezoù difin war an erc'h kalet-mañ. Dre ma teu gant lez ar c'hoad, penn da heññ d'eun doare hent doun, bremañ leun-kouch gant an erc'h, reder an unnekvet kompagnunez a verz, amañ hag ahont, eur gedour e toull e lochenn. N'eo bet na hir na tenn al labour sevel seurt kledourioù. Eur gwiskad skourrou draillhet a-dreuz d'an hent, eur gwelead douar war c'horre, hag an erc'h da c'houde da beurwiska pep tra gant e liñsel. Gwall-kenñ e ve lagad an hini a c'hellfe lavarout epad an deiz ez eus tud o vev dre amañ. Gwir eo emaint a zaouioù, gourvezet en o ribouloù, grounned e krec'hin meot ha pallennoù. En noz nemet ken e reont ged pep hini d'e dro. Labour all ebet. Kemennet eo bet d'ezo en deiz all klask digeri eur foz difenn eus an oñ lochenn d'eben. Eun urz diboc'h n'oa ken. Kalz spontus eo an erc'h hag an douar dindanañ a zo skournet ken doun ma ne grog tamm ebet enno dant ar ligell.

Emañ degouezet ar reder stok ouz eul lochenn vrasoc'h.

— « Kaporal Duchemin ! » emezañ a vouez uhel », pelec'h emañ Erwan ? Anvet eo da arouezier ar kompagnunez ».

— Gwell a ze evitañ ! » eme eur vouez a-dreñv d'ar pallenn a stank toull dor al lochenn. « Koulz e vo er bureo eget amañ ».

A-vouez uhel e komz c'hoaz Duchemin eur wech deut er-maez. Pell emañ an tokarnou plat ac'haleñ. O fozioù-difenn a zo nouspet kant metr larkoc'h e doun kompezenn ar « Woëvre ». A-gleiz emañ kreñvlec'hig « Besonvaux », hag en a-dreñv hini « Hardaumont », war gribenn ar runioù, etrezo stankennoù o tiskenn kompez wardu ar bleññ.

— « Erwan, » eme ar c'haporal da c'hedour an toull tosta », gwisk da harnez. Galvet out da arouezier ar kompagnunez. D'eun dra bennak e talvez d'it beza desket ar vicher warlene.

Dilavar e chom Erwan gant al levezeg trumm a wisk e galon.

— « Gallout a ri avat dont betek ennont eur wech an amzer », eme ar vouez rust en eur belhaat ». Keit ha ma vo eur banne gwin e bidon ar skouadenn e vo eur berad evidout. »

— « Ne vankin ket ! » eme Erwan, staget endeo da rolla e ballenn war lein e sac'h. Eur sell a ra ouz Duchemin o steuzia en noz. Madeleza

dalc'hmat eo bet en e geñver an den-se abaoe an deiz eost ma tegouezas en e skouadenn warlene. Rust eo e gomz ha flemmus pa vez ret, hogen ne glever gantañ nemet abiou fur. Mar deo bet Erwan gourdroutet tro pe dro eo dre ma 'z eus anezañ eun tamm kloareg re drôet d'ober kentel d'an nesa. Lorc'hus, evit gwir, n'eo ket; hogen pa oar eun dra n'eo ket evil chom peoc'h hag an den reizet, a-wechou kosoc'h egetañ, a gav alies trenk ar banne. Tabut a zo bet savet er skouadenn meur a wech diwar se. Ahendall avat kamaladed int chomet holl, pep unan o lakaat e hoan, nikun o lezel e samm war e anezeg. Eeun eo aet an traou ganto koulz lavaret a-hed eur wech.

Kenavo en deus lavaret Erwan da dud e skouadenn. Mont a ra dre ar c'hoad, gant ar wenodenn riklus, aet warni an ere'h da skourm, hag e teu da goun d'ezañ an aneriou heskinus a renas dre aze; al lammou paket e tro an hent gant eur post prenn pe zaou o vloñsa ar clioug, pe eur roll orjal gourdreinek o vrouda ar c'hein; ar maltozioù diniver o tarza war-du an oabl a-dre dent an dud skuiz maro. Huanadi a ra Erwan, evel pa ve divec'hiet-krenn. Echu an amzer-se adarre. Emañ en hent etrezek eur c'heo ma vo gallet kousket enoñ er goudor, keit ha ma vo sioul an traou da vihana. Hag e teu da goun da Erwan c'hoaz ar beurevez ma rankas, krignet gant al laou, dont er-maez eus e doull en ere'h, diboure'ha e zillad er yeni-

jenn lemm ha tenna e roched truilhennek da frika gant e ivinou, e pep pleg anezañ, loenedigou hudur, ken teo ha greun riz, a sune d'ezañ e wad. Echu an amzer-se ivez. En dervezioù-mañ e vo kavet moarvat eur c'hrez dereat da rei d'ezañ e lec'h e bilhou. Na pebez eurvad ar vuhez nevez-mañ goude mizioù mac'het gant an aneriou pem-deziek hag an eurvezioù stank en toullou-ged!

Sed amañ ar c'heo, skoachet ouz tor ar run, tost da strad ar stankenn war lez all ar c'hoad. Kreñvlec'hig « Besonvaux » eo ar grugell rag-euep war ar run all. Diskenn trumm a ra ar wenodenn. Deut eo Erwan tre er c'heo. An hevelep serjant-fourer a zo dalc'hmat er bureo; ar nederien avat a zo kemmet. Kaset eo Erwan dioustu daveit ar c'habiten Renaud. Biken, her gouzout a ra, ne vo deut mat gant e ofiser evel en amzerioù kenta. Re en deus graet e benn e-unan. Yen e gwirionez eo an degemer. A vec'h ma seller outañ.

— « Amañ », enne ar c'habiten dizeblant, « n'ho pezo ket tro da arouezia netra, a gredan. Ho labour eta a vo mont en hent d'ho tro evel ar nederien. Klask eul lec'h a c'hellit er c'heo da gousket ».

Hag Erwan ha saludi. Eun tamm eo dires e galon en e greiz. Ma! goudor ha tomder d'ar c'horf a zo amañ da nebeuta. Graio pep hini ar penn a garo, anvet eo !

— « Em zi emaeun », a soñj-ben en eur renka e harnez e penn ar fled orjal a zo anezañ e wele.

A zeiz da zeiz ez a an amzer e-biou. Eun nebeut paperennou a zo bemdez da gas a-gleiz hag a-zehou. Er c'heo gant ar daou reder e reer keusteu-renn pa vez deut ar poent. Rak abaoe m'emaint er c'hornad-mañ n'hell dont betek enno tamm boued tonum ebet. Boestou sardined, silzig ha chokollad a vez degaset d'ezo. Ar bara hag ar gwin a vez peurvuia damskourmet ha ne dalvezont netra. Hogen puilh eo an alkool kaledet er bureo. Aes d'ezo eta poaza chokollad pe gafe meur a wech bemdez. Gant eur berad gwin-ardant ebarz ec'h aozer eun diad sounn hag a ro d'ec'h nerz da vont da redek dre an ere'h, pe noz pe zeiz e ve anezi.

Meneg a zo da ziskenn e kazarniou dismantrel « Verdon ». Eur baperenn ret a zo dioustu da gas d'ar c'homandant. Hogen koz eo an deiz ha ne deer du-hont nemet en noz. Dre ar wenodenn er c'hoad e ranker tremen. N'eus foz doun ebet. Gwelet e vezer gant an tokarnou plat a zo, en tu-mañ, e penn ar stankenn. Gwaz a zel hizio ret mat eo mont. Eun tamm lusenn a zo. Tro Erwan eo da vale. Hag heñ ha krapa dillo gant ar wenodenn betek erruout en tu all da lein ar run. Trouz ebet. Ne weler den dre ar gouelec'h skourmet, gwern ha loued gant e wez maro bantet a bep tu. ....

Buan eo aet Erwan. Buanoc'h eo d'ezañ c'hoaz dont en dro. Tanoaat a ra al lusenn. Deredek a

ra gant an diribin, tiz warnañ. C'houibanadeg ar biliennou mailhehor a vuskañ d'e ziousskouarn. Gwelet eo bet. Mindraillêrez an tokarnou plat a zo dihunet trumm. Evel eur c'honikl d'e riboul e sko Erwan etrezek ar c'heo. Stlaka a ra an tennou ouz ar gwez ha fuc'ha en ere'h. Poent eo. Emañ diruilhet ar paotr war e benn a-dreñv e strad ar foz difenn. C'hoarzin a ra ha sevel. Eur pennadig c'hoaz e c'houiban an tennou a-us d'e benn hag echu.

— « Tomm eo bet d'in! » emezañ en eur zont tre er c'heo.

Eur reder, ar Goff eus Montroulez, a zo endeeun o tomm a eur gastelodennad kafe.

— « Tap krog ez kart », emezañ da Erwan. « Buan out deut ha mat ec'h eus graet. Tomm eo an traou amañ ivez! »

C'hoarzin a reont, hag en eur gas ar c'hafe hero d'e ziweuz e soñj Erwan seditaet :

— « Gwell eo beza amañ eget em zoull en ere'h! »

ABEOZEN.

Danevell Varzus Sant Brendan

(Kendale'h)

XII

ENEZ SANT AILBE

Dizeoria a reas ar venec'h. Endra ma pellae al lestr, ne chanas ket kor al laboused a gana :
Exaudi nos, Deus, salutaris noster, spes omnium finium terrae et in mari longe.

E-pad tri miz, kaset-digasat e voe ar birc'hirined hep gwelout estroget an neñv hag ar mor. Ne zebrent tamm nemet hep eil dervez. ha c'houz ne zebrent nemet ken nebeut ha tra. En diwez, e tegouezjont a-wel d'eun enezenn ma teuas al levier a-benn d'o zостаат outi. Hogen p'edo ar vag war-nes skei ouz an aod, eur barr-avel kreñv he fellas dioutañ. A-hed daou-ugent dervez e reas an ergerzourien tro an enez hep gallout douara. O veza diviet, aspedi a rejont an Aotrou ma truezje outo. Goude tri dervez tremenet er yun hag er bedenn, e teujont a-benn da dostaat ouz an tevenn hag e c'helljont lakaat al lestr da

vont e-barz eun ouf dres lodan a-walc'h d'e zegemerant. War an arvor e kavjont diou c'ienenn, an eil kailbaret hag eben boull. Evel ma rede ar vreudeur etrezek an c'ienenn voull da zour, gwaz Doue a lavaras d'ezo :

— Na ve ket e rajec'h an distera dizevender. Na gemerit tra amañ hep aotre al leaned doujus a chom en enez-mañ. Int-i o-unan a ginnigo d'eoec'h a galon vat ar pezh na c'hellfec'h ket kementout bremañ hep laerez.

E-keit ha ma tale'he ar birc'hirined kuzul diwar-benn an hent da zibab, eun den a gerzas claveto. Bez' e oa anezañ eur c'hoziad deut da benn pella ar vuhez ; e vleo a oa gwenn evel an ere'h hag e zrenn treuzwelus evel ar strink. Teir gwech e stouas betek an douar dirak gwaz Doue. Hemañ, o veza distouet anezañ, e vriasas hag an holl vreudeur a reas kemend-all. Ar c'hoziad, o kregi goude-ze e dourn Brendan, a ambrougas ar strollad d'ar manati a oa nepell diouz eno. War an treuzou, e c'houlennas ar sant digant e vlenier ma lavarje d'ezañ ano al leandi hag ivez ano ar manac'h a oa ar rener anezañ ; ar c'hoziad avat a roas hegarat d'ezañ da c'houzout dre aroueziou ez oa berzet outañ komz. An abad gwenvidik a veizas ez edo an tevel lazenn veur al lec'h-se ; kemenn a eure se d'ar vreudeur ha lavarout c'hoaz :

— Dale'hit war ho teod, rak aon na ve menec'h an ti-mañ gwall-skoueriet gant ho fustilherez.

An nor a zigoras hag unnek manac'h en o dilhad-

iliz, en em ziskouezas, o tougen kroaziou. Kana a rejont ar werzenn-mañ : *Surgite, sancti, de mansionibus vestris, et proficiscimini obviam veritati. Locum sanctificate, plebem benedicite, et nos famulos vestros in pace custodire dignemini.*

Echuet gant ar werzenn, ar venec'h a roas an af-peoc'h d'ar veajourien, o derenas e-barz an ti hag a walc'has d'ezo o zreid en eur gana an antifonenn, *Mandatum novum do vobis.*

Da c'houde an abad a reas d'ezo mont e-barz ar predva en eur chom tavedek-striz. Goude d'ezo gwalc'hi o daouarn, pedet e voent, dre aroueziou, da azeza, ha, war c'hourc'hemenn ar priol, unan eus ar venec'h a lakaas war an daol baraou gwenn-sourzus, ha louzou-debri fresk-ilbouedus. An holl a gemeras lec'h ouz taol, renket mat, manac'h ha pirc'hirin a bep eil. Dirak pep daou-zen, ar breur a lakaas eur varaenn a-bez ha died. An Tad Abañ a dorras an tevel evit pedi e herberc'hidi da zebri.

— Breudeur, emezañ, evit bramañ, e levenez an Aotrou, cun hanafad eus dour ar feunteun-ze ma vennec'h puñsa diouti ez-laer. Hag, o veiza c'hoant kuz ar berc'herined, e lavaras ouzpenn :

— Evit an eienenn diboull hoc'h eus gwelet, he dour a vez klouar dalc'hamat hag ar vreudeur a ra gantañ da walc'hi o zreid.

Hag an abad ha kenderc'hel :

— Pelec'h e vez darbarec'h ar baraou a zehrit ? Ne ouzomp dare. Piou o degas e-barz hor c'hao ? Ne oar den. Ar pezh a rankomp embann eo e vezont kinniget d'imp gant Doue dre hantererez kuz eur

c'hrouadur sentus bennak. Evelse e teu da wir evidomp ar c'homizou-mañ eus ar Wirionez : *Nihil deest timentibus eum.* Pevar breur warn-ugent omp amañ. Bemdez, daouzek baraenn a vez degaset d'imp, unan evit daou lean. D'ar sulioù ha d'ar gouelioù, an Aotrou a ro da bep hini ac'hanomp eur varaenn a-bez. Koania a reomp neuze diwar ar pezh a chom eus ar pred kenta. Pa voec'h degouezet, daou-gement bastadur hon eus degemeret. Ar Christ a bled er c'hiz-se gant hor bividigez abavae Sant Padrig ha Sant Ailbe, hon Tadou-Meur, da lavarout eo, pevar-ugent vloaz 'zo. Ar gozui ha gwanderiou ar c'horf o deus ehanet a greski evidomp. Ar meuziou poaz n'int ket ret d'imp ken, n'omp ket gwasket gant gwrez an heol ha n'eo ket seizet hon izili gant garvder ar goañvou. Beva a reomp amañ e-giz ma vefemp e paradoz Doue. Ar spered a glask touella mab-den hag e gas d'ar maro n'en deus aotrouniez ebet war an ti-mañ. Pa son eur an oferenn pe al lidpedenn, kleuzeurioù hon iliz, ar c'hleuzeurioù-ze degaset ganimp eus hor mammvro, en em laka war enaou diouto o-unan hag a c'houlaou hep suna netra.

Da zibenn ar pred, e roas an abad an arouez voas hag an holl er-maez tavedek evit mont da drugarekaat. E toull-dor an iliz, e kejas ar bir-c'herined gant daouzek manac'h all a zaoulinas pa dremenjont. Ha Sant Brendan ha goulenn :

— Tad abad, perak n'o deus ket al leoned-mañ debret ganimp ?

— Dre ma edoc'h ganimp, a cilgerias ar rener

donjus, ne c'helle ket ar gendaol hon degemerout hoñ war eun dro. Emaint bremañ o vont da breja, hag, a-drugarez da Ragevez azaouezus-meurbet Doue, netra ne ray diouer d'ezo. Ni avat, comp kerkent e-barz an iliz, da gana ar gousperou evit ma c'helio ar re a zebr'en eil tro dont en hor goude d'ar c'hanlec'h raktal goude o fred.

Echuet gant ar gousperou, Sant Brendan a ergerzas an iliz. Bez' e oa anezi eur savadur peurgarrezek. Enni e oa eun aoter vras ha diou all bihanoc'h. Sklerijennet edo ar santual gant seiz goulouestr; tri a oa skourret dirak an aoter-veur ha daou all a c'houloue e-tal pep hini eus an aoteriou bihana.

Kalirou, pladennoùigou, orseliou, ha kement lestr all gouestlet d'an azenlerrez sakr a oa graet e strink. Peder skabell warn-ugent a oa renket e stumm eun hantergele'h en-dro d'an aoter, daouzek diouz an tu dehou ha daouzek diouz an tu kleiz. Edo kador-veur an abad etre an daou strolad.

Er manati, ne veze klevet na trouz na komz. Pa c'hoarveze gant eur breur kaout ezomm eus eun dra bennak, mont a rae dirak an abad, daoulina hag ober e c'houlenn dre aroueziou. An abad a groge en e vroud-skriva, a skrive war eun daolen-nig koar ar pezh en doa Doue diskleriet d'ezan hag her roe da lenn d'ar goulennad. Sant Brendan a chomas pell hag hir o praderia war an doare-luhez-se. Evel m'edo an deiz o teñvalaat, an abad a lavaras d'ezañ :

— Tad, comp d'ar predva. Poent ar pred

diweza eo. Amañ, ne c'hortozomp ket e ve kouezet an noz, rak skrivet eo: *Qui in luce ambulant non offendunt.*

Hag i da ober evelse.

Pa voe noz anezi, an hoñ a hastas da vont d'an iliz evit kana an adc'houesperou.

— *Deus in adiutorium meum intende*, a stagas ar priol.

Ha bagad ar venec'h da emstoui evit ober gwazoniezh d'an Dreinded Santel ha kenderc'hel : *Peccavimus, injuste egimus, iniquitatem fecimus ; tu, qui pius es, miserere nobis, Christe Domine. In pace in idipsum dormiam et requiescam.* Da c'houde e leuas ar salmou stag ouz an eurvez-se. Echuet gant al lidpedenn, ez eas ar venec'h en-dro pep hini d'e gellig, o kas peh a herberc'hiad ganto. Evit an ebed, chom a rejont en iliz da c'hed-dal donedigezh ar sklerijenn varzudus.

Sant Brendan a c'houlennatas ar Priol a-zivout reol an tevel, trechalet da c'houzout penaos e c'hellfe beza e teufe tud — hag i gwisket c'hoaz gant o c'hig — a-benn da ren eun doare-buhez ken peurvat.

Sed a voe respontet d'ezañ :

— Tad, anzav a ran dirak ar C'hrist n'en deus hini ac'hanomp, e-kerzh hor pevar-ugent bloaveziad chomadur en enezenn-mañ, klevet mouez an den, er-maez eus an eurvezioù a lakaomp a-gevret da veuli Doue. Komzet-digomzet ne vez ket etre ar pevar breur warn-ugent a zo het bodet gant Doue en digenvezder-mañ. Kenbrezeg a reomp hepken

dre arouezioù bizied pe zaoulagañ. Madelez an Aotrou nemetken a ro d'imp an tu da venel feal da lezenn c'haro an tevel. Gouzout a rit a-hend-all e poagnfe en aner dizoulou d'hon argadi.

Gouela a eure gwaz Doue o selaou ar gerioù diweza-mañ.

— Tad, ha chom a c'hellimp ganeoc'h ?

— Nann, a eilgerias an abad ; hounnez n'eo ket youl Doue. Hogen, da betra e talv va goulennata ? Daoust ha n'en deus ket an Aotrou diskuliet d'eoc'h kement a dle c'hoarvezout ganeoc'h ?

Evel ma edo an daou sant o paouez kenbrezeg, eur bñr entanet a zeuas-tre dre ar prenestr, hag a yeas kuit dre an hevelep bent goude enaoui ar c'hleuzenurioù skourret dirak an aoterioù.

— Ar poule'hennou leskidik-se, a zisklerias an abad, ne vezont ket deuet gant ar flamm. D'ar heure, pa vezont bet mouget gant tarz an deiz, aner e ve d'eoc'h klask en-dro d'ezo distera roudenn ludu, rak skedi a reont diwar eur sklerijenn speredel-krenn.

Ha neuze Sant Brendan :

— Penaos e c'hall eur flamm dizanvezenn leski e danvezenn eur c'horf ?

Hag ar c'hoziad hag eilgeria :

— Ha lennet n'hoc'h eus ket e welas Moizez eur vodenn hag a oa war enaou hep beza deuet ?

— Em eus.

Hag ar priol azaouezus :

— Pleustrit gant mirout atao en hoc'h ene skle-

rijenn ar feiz, rak d'an evezicien eo e vez roet ar gurunenn.

Pa darzas an heol, Brendan a c'houlennas an aotre da gimiadi.

— Nann, a respontas d'ezañ ar c'hoziad. Lida a rankit ganimp Ginevez an Aotrou, hag hol laouenat dre chom amañ betek dibenn eizvetez ar Rouaned.

Chom a reas eta an Tad doujus hag e geneiled en egezh Sant Ailbe.

XIV

AN DOUR A ZEGAS AR C'HOUSKED

Antronoz eizvet deiz ar Rouaned, e kendalc'has ar hire'hirined gant o hent, gounezet ganto bennoz Vreudeur an Tevel. Al lestr, na oa skoret na gant ar ouel na gant ar roeñv, a gantreas tu pe du betek deiz kenta ar C'horaz. An deiz-se, abred, ar vengec'h a spurmantas eun enezenn na hañvale ket beza re bell hag e stagjont da bleustri kalonek evit he diraez, rak ar bevañs kaset ganto eus manati Sant Ailbe a oa diviet abaoe tri dervez hag hanter-varo edont holl diwar naon ha sec'hed. Ar vag o veza aet eharz eun oufig, ar sant a vinnigas lec'h an dilestra hag ar bagad a ziskennas war ar sec'h. Nepeñ diouz an tevenn, ar hire'hirined a gavadennas eur feunteun ma kreske en-dro d'ezi a hep seurt geotennou ha louzou-debri. Peurvuoll oa an eienenn. Eur c'han ma e' hoarie ennañ pesked

disheñvel e-leiz, a zegemere an dreist-muzul anezi hag e gase d'an aod.

— Breudeur, eme Vrendan, goude lakaat ar hoan warnoc'h, Doue a ro deoc'h ar gopr. Kemerit pesked kement ha ma 'z eo ret d'hor c'hoan ha lakait-i war ar billig. Dastumit ivez geotennou hag al louzeier-debri-ze a zo bet prientel gant an Neñv evit e wízien.

Hag ar venec'h da senti difre; hogen, evel ma edont o vont da buñsa diouz an eienenn evit terri o sec'hed, an Tad doujus a gemennas d'ezo kement-mañ.

— Na ve ket ez evfec'h eus an dour-ze nemet dilontek-meurbet, rak aon na zegasfe d'oc'h eun diaester-korf bennak.

Ne reas ket ar vreudeur hevelep stad eus ar c'homzou-se. Hiniennou ne gemerjont nemet eun hanafad dour; re all avat a gemeras daou ha bez' e voe en o mesk a gemeras tri zoken. Ne zaleas ket eur morvitellerez da goueza war an holl evenien, hag e padas tri dervez ha teir nozvez evit eur re, daou zervez ha diou nozvez evit re all, eun dervez hag eun nozvez evit ar pep all, diouz ar c'hementad dour o doa kemeret. Ne chanas ket Brendan, epad an tri dervez, a bedi Doue evit ar vreudeur o doa en em lakaet en hevelep argoll. Pa voent di-hunet holl, e lavaras an abad santel d'ezo :

— Breudeur, pellaomp diouz an dachenn risklus-mañ, bete goul na c'hoarvezfe ganimp reuzioù keuziusoc'h c'hoaz. Eun dizonan en doa Doue roet d'imp ha he lakaet hoc'h eus da drei en hoc'h enep. It eta

er-maez eus an enezenn-mañ. Kasit ganec'h peadra a-walc'h a besked da c'hellout preja bep trivet dervez; kemerit ivez eul lestrad dour evit pep den hag eur marcad bras a-walc'h a louzou-debri.

Sevenet ganto ar gourc'hemennou-se, ar birc'hirined a stegnas ar ouel hag a bellaas war-du an hanternoz. A-benn tri dervez ha teir nozvez, an avel a c'houzizas krenn hag ar mor a zeuas ken sioul ken ho pijs lavaret ez oa fetisaet.

— Diskennit ar ouel ha dizourit ar roeñvou, a gemennas Brendan. Ra vo an Aotrou mestr-holl hon hent.

E-doug ugent dervez, e chomas ar vag hep enraokaat. An Aotrou a lakaas en diwez da sevel eun aezenn hag a c'houeze eus ar sav-heol. War ar gouviadenn-se, an ergerzourien a savas ar ouel hag a adstagas da verdei. Kenderc'hel a raent da chom hep kemerout boued nemet bep trivet dervez. Eur beurevez, e tencsajont ouz eun enezenn he doa, a hell, hañvalet d'ezo beza eur goumoulenn hep-ken.

Da Yaou-Gamblit edod.

— Hag anaout a rit an enezenn-se? a c'houlennas Brendan.

— Naren, Tad.

— Koulskoude, deut oc'h dija di. Enez an Deñved eo, m'emañ hor Pourvezour ouz hor gedal, an enezenn ma tleomp bep bloaz lida Koan an Aotrou.

O tridal diwar levenez, ar venec'h a zaouble-

gas war ar roeñvou gant eur gred diboell. Gwaz Doue heñ tamallas d'ezo :

— Perak en em faeza evelse? Daoust ha n'eo ket an Holle'halloudus hor sturier? Dilezit d'ezañ al lestr ha r'e vlenio diouz e youl.

Evel m'o zostae an aezenn ouz ar c'hlan, ar birc'hirined a welas o terelek ar Pourvezour o heñchas hag o degasas dirak ar porz m'o don douaret ar bloaz tremenet. Lakaat a rejont ar vag da vont ebarz ha dilestra en eur veuli Doue.

— *Mirabilis Deus in sanctis suis*, a zisklerias ar Pourvezour goude pokat da dreid ar sant ha da re e geneiled.

Kement tra a oa war al lestr o veza bet degaset, ar madoberour sebezus a savas eun teli, a aozas dour evit Gwalc'hidigez an Treid hag a reas war-dro ar vreudeur evel hoaz.

Antronoz, al leaned a lidas Maro ar C'hrist gant eur gred estlammus.

Ar Sadorn Santel, goude al lidpedenn, e lavaras ar Pourvezour d'ar vreudeur :

— Merdeit bremañ etezek an enezenn ma hoc'h eus warlene, tremenet enni nozvez Pask. Ac'hano ez eot da Baradoz an Evned. Setu honed evit ar sizun. Mont a rin adarre d'ho kaout disul kenta.

Goude binniga e vadoberour, Sant Brendan a c'houre'hemennas ma lestrjed ha ma tizeorjed. Ne zalcas ket al lestr da skei ouz an enezenn glasket gant ar strolladig. War an arvor, ar venec'h a askavus ar gaoter o don ranket dizezel ar

bloavez arak, ar pezh o lakaas diarvar ez edont war ar Jaskonius. Neuze Sant Brendan ha kana meulgan an tri bugel, *Benedicite omnia opera Domini Domino...* ha da c'houde, o komz ouz e ziskibien :

— Pouezit an testeni nevez-mañ eus madelez Doue en ho keñver. Doue en deus lakaet ken anterin ar barbaou-mañ en ho kerz ken ne c'hell degas d'eoc'h droug ebet.

En em skigna a reas ar venec'h en enez-pesk evit proderia war-dav betek poent al Lidpedennnoz. Antronoz, ar veleien a ginnigas an Aberz Sakr kent mare Lidpedennig ar beurevez. Neuze, al leaned o veza en em vodet er vag, ar sant a alerzas Oan Doue gant lid-bras.

Dont a reas goude-ze ar veajourien da Baradoz an Evned.

P'edont o tostaat, an holl a glevas an enezidiheneuz o kana e-kevret : *Salus Deo nostro sedenti super thronum et agno*. Hag ouspenn : *Constituite diem solemnem in condensis usque ad cornu altaris*. Evelse e kendalc'hjont, o kana hag o lakaat sonadeg flour o eskell da dregerni, ken na voe diazezet Sant Brendan hag ar vreudeur dindan o zeltenn.

Da sul *in albis*, ar Pourvezour, feal d'e gomz, a zegasas bitaill nevez d'ar birc'hirined. Evel m'edont ar re-mañ o vont da azeza ouz taol, sed ez eas al labous, a zo bet ano anezañ c'hoaz, da gluda war staon al lestr, o flapa e ziouskell a rae eur sonerez heñvel ouz liessoniou eus ograou

bras. Meiza a eure ar sant e venne an evn kemenn d'ezañ eun dra bennak hag e tostaas da selaoti.

Ha kannad an Neñv :

— Tonket en deus Doue d'eoc'h pevar ec'hoazlec'h ma rankot, hep bloaz, ober pevar astel lidou-riezel. D'ar Yaou-Gambliä, ec'h askavot amañ ha Pourvezour. Mont a reot da dremen nozvez Pask war gein an aerouant-mor ; da c'houde, distrei ganimp evit an amzervez a ya eus Dasorc'hidigez ar C'hrist da zibenn eizvetez Pantekost. Goude-holl, chom a reot en enez sant Ailbe adal Nedeleg betek Gouel Maria-ar-goulou. A-benn seiz vloaz, goude en em denna diouz arvariou stank, e touarot da Zouar Gouestlet ar Sent. Doue ho tereno d'ho pro goude-ze.

Sant Brendan hag ar venec'h a emstouas war al leur da drugarekaat Doue, hag al labous a aske-meras e lec'h war ar wezenn m'edo aet diouti.

Goude ar pred, goulenn a reas ar Pourvezour bennoz ar birc'hirined ha mont en-dro.

XV

PENAOE EN EM VIRAS DRE VURZUD

AR BIRC'HIRINED OUZ AR MARO

Chom a reas an Tad doujus e Paradoz an Evned betek dibenn ar marevez kemennet. Evel ma wele o foni deiz diweza eizvetez Pantekost, kemenn a eure d'ar vreudeur ma paramantjent ar vag ha ma leugnjent an holl listri gant dour ar feun-

feun. P'en devoe al lestr diraezet an dounvor, ar Pourvezour en em ziskouezas war eur vag karget a vevañs a voe treuzlestret gant ar venec'h war o lestr o-uman. Oberour ar garantez-Doue a gimiadas neuze, goude pokat-dibokat d'an erger-zourien en eun af-peoc'h.

E-kerz daou-ugent dervez, ar vag a redas a youl vor hag avel nemetken.

Eun deiz bennak, ar vreudeur a verzas eur pikol pesk hag a neuñvie e roud o lestr, o lakaat an dour da virvilhat gant e angelioù nerzek. Aheurtet e rede war-lerc'h ar veajourien, e-giz ma klaskje o flaouia. Ar bagad efreizet a c'harmas etrezek an Neñv.

— Aotrou, Aotrou, c'houi hag hoc'h eus graet mab-den adalek ar penn-kenta, deuit da skoazella krouadarien geiz tonket d'eun drouk-varo.

Hag o trei holl ouz o abad :

— Tad, ni ho ped, goulennit digant Doue m'hon dieubo diouz an euzvil-mañ.

Ha Sant Brendan ha kroazia e zaouarn hag emzastum.

— Aotrou, a vouskomzas sioul, gwarezit ho kwizien, hag al loen fero-mañ n'o flaouiet ket.

Hag o komz ouz ar venec'h :

— N'ho pezet ket aon, tud a feiz dister ; daoust ha ne ra ket Doue war ho tro dre ho kwarezi diarzao ? Hor savetei a ray diouz dent an aerouant-mañ ha diouz pep gwall all.

Koulskoude, e tenesae ar pesk ouz al lestr, o tibrada poulladou dour uhel-kenañ.

An Tad doujus a astennas e zivrec'h hag e tal-
c'has e zaoulagad stag ouz an neñv.

— Aotrou, emezañ, goude eur pennad tevel,
dieubit ho kwizien evel m'hoc'h eus tennet David
eus dourn Goliaz, ha Jonaz eus kof ar morvil.

A-vec'h m'edo echuet ar bedenn ma tegouezas
eus ar c'huz-heol eun euzvil all, o tisteurel tan,
ha ma stagas da stourm ouz egile.

— Sellit, va bugale, eme ar sant, sellit penaos
e sent ar c'hrouadur ouz e Grouer. Bremañ, gor-
toz a c'hellit dizaon dibenn ar c'hrogad.

Arvesti a reas hep dale an ergerzourien ouz tre-
c'hidigez an aerouant en doa redet war o lerc'h.
E epehour e ziskolpas e tri zamm hag a dec'has
etrezek an tu m'edo deuit anezañ.

Eun nebeut dervezioù goude, en em gavas ar
birc'hirined war aod eun enezenn ec'hon-meurbet,
ha warni geot stank a-liou gant ar glas ar freska
hag ar c'haera. Douaret d'ezo, gwelout a rejont
war ar c'hrae an darn a-dreñv eus ar pesk, o ene-
bour.

— Setu, eme Vrendan, ar pez a chom eus an
aneval-ze a glaske ho plaouia. Heñ eo a hour-
chaso boued d'imp bremañ, rak chom a raimp en
enez-mañ. Goudorit ar vag ha bannit hor telt.

P'o devoe ar vreudeur echuet an dispakerez,
Brendan a lavaras d'ezo :

— Trouc'hit fenez end-eeun e kig an aerouant,
ha kemerit dioutañ pendra d'ho mezur a-hed tri
miz, rak fenez loened a zeuio da blaouia ar peur-
rest.

Goude senti, e c'houlennas ar venec'h :

— Tad abad, penaos e c'hallfemp beva hep dour?
Ne oa, evit gwir, eienenn ebet er c'horn-se.

— Ha diaesoc'h eo eta da Zoue, a eilgerias ar
sant, basta died d'eoc'h eget pourchas boued ? It
da greisteiz an enezenn, kavout a reot eno eur
feunteun voull, louzeier en-dro d'ezi. Kemerit dour
ha louzeier diouz hon ezommon.

Ha kuit raktal ha kavout pep tra e-giz m'en doa
Brendan hen diouganet d'ezo.

Rediet e voe ar strollad da chom e-pad tri miz
en enezenn en abeg d'ar wall-amzer n'o leze ket
da advora.

Eun deiz, ar vreudeur, c'hoant d'ezo lakaat diar-
var evito ez oa aet diougan Brendan da wir, a yeas
d'an dachenn m'o doa lezet relegenn an aerouant-
mor. Ne askavjont tamm ebet anezi.

— Tad Abad, emezo d'an distro, sevenet eo bet
ar pez ho pea diouganet d'imp diwar-benn an
aneval-ze.

Ha gwaz Doue :

— Mennet hoc'h eus eta arnodi gwirionez va
c'homzou?

— Ya, Tad, hor graet hon eus.

— Evit na ziskredot ket ken e vez graet d'in
gant Doue diskleriadurioù evit mad an holl, ez an
da rei d'eoc'h eun testeni nevez. Fenez, pesked
tec'het diouz rouedou pesketaerien a zeuio da sa-
c'ha war an arvor, ha warc'hoaz e tebrot kig
diouto.

Antronoz, redek a reas ar venec'h d'an aod ha

degas en-dro o samun pesked. Hag ar c'hoziad santel ha lavarout d'ezo neuze:

— Temzit gant preder bras ar pesked-se ha dougit-i d'hol lestr. Skleraat a ra an oabl ha sioulaat ar mor. Doue hol lezo da gendere'hel gant hon hent.

XVI

ENEZ AN DUD KRENV

A-henn nebeut dervezioù, e kemennas Sant Brendan ma vije graet pourvezadur dour. Goure'hemenn a eure ivez d'ar vreudeur ma arboelljont louzeier evit e voued d'ezañ e-unan, rak abaoe e urzidigez-veleg, e tiouere striz pep seurt kig. Echuet an darbaradeg, ar veajourien en em lezas da vont gant an tre hag ober hent penn en hanternoz.

Eun enezenn a darzas en dremmwel.

— War an tir-ze, eme Vrendan, e chom eun niver bras a sent rannet etre teir c'hevredigez: bugale, paotred yaouank ha kozidi. Doue en deus tonket unan ac'hanomp da venel ganto.

Kerkent, ar vreudeur ha staga da c'houlennata o abad da c'houzout pehini a vije lamet diouz ar bagad: ar sant avat a dave. Evel ma kendalc'hent gant o goulennadennoù ha ma tiskouezent eun dremm vantrel gant an doan, e plegas Brendan en diwez hag e tiskouezas unan eus an tri lean-ze o doa dilezet ar manati evit tizout ar birc'hirined da bred ar c'himiad.

Ne zaleas ket ar vag da skei ouz an arvor. Ec'hon-kenañ oa an enezenn ha ne veze merzet enni na gwezenn na tra ebet a gement a ve gouest da soubka ouz c'honez an avel.

E-giz m'en doa gwaz ar C'hrist hen diougant, teir c'hevredigez a sent a veve e-kreiz ar gouelec'h-se. Beza oa etrezo an hed-hent a c'hell eur maen batalmet da ziraez; ha mirout a raent dalc'hmat an hevelep pennad-hent en eur vont eus eul lec'h d'egile. Pa zilec'hient, an tri strollad a gane lerc'h ouz lerc'h: *ibunt sancti de virtute in virtutem, Videbitur Deus Deorum in Sion*. Ne c'hoarveze ar strollad kenta nemet eus bugale; ha gwisket edont gant tonegoù gwenn. An eil a oa anezañ gwazed yaouank gwisket e glas-ruz. An trede a oa graet gant kozidi o tougen saeou-daumatek limestra.

Da vare lidpedennig ar c'hreistevez, an tri rummad a ganas ar salmou *Deus misereatur nostri, Deus in adjutorium, Credidi*, hag adarre *Videbitur Deus...*

Da lidpedennig an endervez: *De profundis, Ecce quam bonum* ha *Lauda Jerusalem*.

D'ar gousperou: *Te decet hymnus, Benedic anima mea* ha *Laudate pueri*. Da c'houde e teuas ar salmou-kerzout a stagas sent an tri rummad da zibuna goude azeza war al leton.

Er c'huz-heol larek, edo kant gwadek an heol o paouez sanko dindan an tonnoù. Hogen kentiz ma en em zispakas en oabl gouelioù an noz, e savas eur goabrenn skañv ha sklaer-holl a-zewar en enezenn hag e peurgelc'hias anezi.

Ehana a reas neuze ar birc'hirined a welout ar rummadou, kenderc'hel avat da glevout o salmadeg a badas betek ar heure.

Pa darzas skleurioù kenta ar goulou-deiz, ar Wenvidien a ganas ar salmou *Laudate Dominum de caelis* ha daouzek salm all penr-ou-z-penn adal ar *Beatus vir* betek an *Dirit insipiens*. Pa voe deiz bras anezl, e kouzas ar goumoulenn lugernus.

Raktal ar sent a ganas tri salm : *Miserere mei Deus*, *Deus refugium* ha *Domine Deus meus*. Goude-ze da lidpedennig ar beurevez : *Omnes gentes*, *Deus in nomine* ha *Dilexi* gant *Milelia*. Eur beleg a gimigas neuze alerz an oad dinemur hag a reas o task-hemdez d'an holl en eur zistaga al lavarenn-mañ : *Hoc sacrum corpus Domini Salvatoris nostri et sanguinem sumite vobis in vitam eternam*.

Da zibenn an oferenn, daou zitemad en em rannas diouz strollad ar wazed yaouank hag a gemeras eur bonteged frouez a zegasjont d'al lestr. Neuze, o kenz ouz gwaz Doue :

— Aotrou Abad, teurevezil degemeront ar frouez-mañ eus evez an Dad kreñv, daskorit d'imp ar breur a zo roet d'imp gant Doue ha kenderc'hel e peoc'h gant ho pirc'hirinedez.

Breudez a c'hallas re manac'h a dloc bezel eno hag a lavaras d'ezan :

Hat d'ho predeur an al peoc'h hag d'ho kenz gant ar re ho kenderc'hel. Lorus, e va mab, prede ho kenderc'hel peoc'h hag d'ho kenz gant ar re ho kenderc'hel.

An Tad doujus, o skuilha daerou puilh a vrias an diskibl edo o vont da zioueri, hag an holl vrendeur a reas kenderc'hel.

— Va mab, eme c'hoaz ar Sant d'ar mare m'edo an hini dileuret o vont diouz ar vag, dalc'hil koun eus ar madeleziou divoutin en deus Doue graet d'eo'h. It ha pedet evidomp.

Hag ar manac'h ha heulia an daou grennard. Klevet e voe neuze an tri rummad o kana ar salm *Ecce quam bonum* hag an *Te Deum* hag ar wazed yaouank a gevredas outo o-unan an dilennad nevez dre rei d'ezan an al-peoc'h.

War c'hoaz-hemenn an abad santel, ar vrendeur a skoas gant an donn hag al lestr a bellas buan diouz evez an Dad Kreñv.

Pa voe dent poent ar pred, Breudez a lakas da zegas ar frouez a oa bet kinniget d'ezan. O veza kemeret unan anezo, hanet e chomas ouz o zeoder hag o liou.

E gwirionez ! emezan, par d'ezo n'eo eus gwelad biskoaz. Ne ouien ket zoken ez eo anezo.

Ken heall e oa an holl frouez ha chag unan hepken anezo a leugne eul lestr harrek da zerc'hel eul luriad fiore'h. War o lerc'h e chome er genou eur blaz-mel kreñv. Beva a reas ar vrendeur diwaro e-doug daouzek dervez. Goude ar manac'h, e tenas tri derveziad ym ma voe manac'h ar vrendeur d'an dilennad anezo. A-grac-holl e spurmantont, uhel-uhel en oad, eul kilez anezo ez edo an diouaskell anezo ken lugernus hag an arc'hant. Nijal a rae war-du euz ha dent da glu-

da war staon ar vag. Ar peñ a sebez ar muia ar vreudeur eo e talc'he an evn en e veg eur barr eus eur wezenn dianav, ma istribilhe ouz ar penn anezañ eur blokad kreñn-eston graet gant irinen-nou ruz-beo. Ar sant a zegemer ar road nevez-mañ eus Ragevez Doue hag a lavaras d'e ziskibien :

— Debrit eus ar pred-mañ kaset d'oc'h gant Doue.

Teo evel eun aval e oa pep irinenn. Brendan o rannas etre e geneiled. Bez' e voe evelse d'an holl peadra da veva epad pevarzek dervez. Da c'houde ar sant a gememas eur yun nevez. A-benn tri dervez, ec'h erruas ar bire'hirined a-wel d'eun enezenn c'holoet gant frouezegou stank e fouge ar gwez anezo blokadou heñvel ouz ar re o doa o c'hennerzet nevez-zo. Ken bras edo puilhentez ar blokadou-se ma stoue ar skourrou betek an douar. Ha setu eur marz all : e-mesk ar gwez diniverze, hini ebet ha na vije ket eus eur ouenn disheñvel. Stoket d'al lestr ouz an aod, Brendan a ziskennas d'an douar ha sanko e douar ar frouezegou. Eur c'houez c'hreunadez azo a nije a-us d'an enez ha d'ar mor, hag ar vreudeur chomet er vag a verzas diwarni ken bras skañvaenn, ken ec'h ankoumae'haent en abeg d'ezu skuizderiou o yun diweza. Padal, an Tad gwenvidik a gendalc'he da vont en e raok hag a gavas c'houec'h feunteun e strujusac an dreist-red anezo eur stankenn strewet a louzeier-debri. Dustum a eure eus al louzeier-ze hag eus frouez ar frouezegou ha distrei d'al lestr.

— Diskennit war ar c'hro, emezañ d'ar vreudeur, ha bannit eno hon telenn.

Beva a reas ar bire'hirined diwar frouez, louzeier ha gwiziu an enezenn a-hed daou-ugent dervez. A-c'houdevez, ec'h advoras ar bagad.

Eun deiz, sed e welas ar vreudeur en aer an evn euzik ha fero-ze a vez graet erer-leon anezañ. Deredek a rae outo a denn-askell.

— Tad, forz hor buhez ! an euzvil-ze a zeu d'hor plaouia !

Bargedi a rae an erer-leon a zioc'h ar vag ha gourdrouz ar veajourien gant e skilfoù spontus. Ken teo hag eun ejen edo.

— Na ve ket e vec'h spontel, eme Vrendan, Doue hon diwallo en dro-mañ adarre.

Eun euzvil all a zeuas a-wel en neñv. Bez' e oa anezañ eun aerouant e eskell tanck, e fronellou o tivogedi. Trenzi a rae an oabl herrek-boemus. Degouezet a-us d'al lestr, e sailhas ouz an erer-leon, didarza e zaoulagad d'ezañ hag e strinka charz an tonnou. Ar vreudeur, o welout korf maro an aerouant o koueza, a savas o mouez hag a drugarekas Doue. Evit an euzvil, distrei a reas war-du korn an oabl ma o doa ar bire'hirined e wetet o teredek dioutañ.

Mont a eure an ergerzourien da enez Sant Ailbe evit lida enni Ginivelez ar C'hrist. Goude anzer Nedeleg, askregi a rejont gant o c'hantreerezh war vor, hep steki ouz enezenn ebet estreget ar re ma heñt lida gouelioù-ze, hervez an urziadur a oa bet roet d'ezo da anaout gant an Neñv.

A-ZIVOUT BURZUDOU AR MOR-BRAS

Eun deiz m'edo Brendan oc'h oferenni er loarz (da zeiz gouel Sant Per ez oa) an dourcier a zeuas ken boull ken e c'halle ar birc'hirined gwelout betek strad ar mor. A-is d'ar vag, ec'h ebate pesked stank-dijedus, ha ken sklaer edo an dour ma c'hell led merzout ar re a oa an douna ken spis ha ma vijent bet war hed dourn. Er goueled-holl, e weled peurvanou glasvezus ma ec'hoaze, paot-meurbet, pesked bras gourvezet e doare eur c'helc'h, an eil e benn harp ouz lost egile. Ar venec'h a zeuas aon bras d'ezo hag a aspedus Gwaz Doue ma kendal c'hje gant e oferenn a vouez izel, rak aon na vije dihunet gant e gan ar c'houndounidi gwallus-se. Ne c'hellas ket Brendan mirout a vouse'hoarzin.

— Breudeur, emezañ, ar spont a ziskouezit an souez kenañ. Hag aet n'hoc'h eus-hu ket war ar c'hrisa eus an erevent ? Ha kanet n'hoc'h eus-hu ket salmon war e gein ? A zo gwell ! ha c'houezet tan n'hoc'h eus-hu ket warnañ ? Doue, hag en em astenn e c'halloud war gement tra grouet, en deus peursujet ouzimp an anevaled a spurmantit. Ha staga ar sant da gana kreñvoc'h eget n'en doa graet.

Damaonik c'hoaz, ne zistroe ket ar vreudeur o sellou diouz an erevent-mor. Ha setu, goude klavout mouez Vrendan, ma savjont holl d'ar gorre, reizet-mat ha mibin. En em renka a rejont en-dro d'al lestr hep steki outañ, ha menel sioul endra ma

lided ar misteriou sakr. Da zibenn an oferenn, gwelet e voent oc'h en em skigna a bep tu.

Eiz dervez ne voent ket a-walc'h d'ar veajourien evit treuzi ar rannvro varzus-se m'edo treuzwelus ar mor. Evelkent, redek a rae ar vag gant eun avel greñv, dispak he holl oueliou.

Eun deiz gouel, hag a oa bet aroueziet dre lida teir oferenn, ar birc'hirined a welas eur golonenn a save a-zioc'h an dourcier. Hañvalout a reas d'ezo da genta n'edo ket re bell en hall ; eun douel-ladenn oa avat, rak ret e voe d'ezo merdei tri dervez ha teir nozvez abarz he zizout. Durazo e kavjont neuze eun deltenn-golonennmaouek divent gwintet war ar peulvan-ze o doa gwelet a-ziabell. Ar post-se a oa graet gant ar strink an digemmeska. Ne c'helled ket merzout al lein anezañ, rak ma stenzie en oabl. Stel an deltenn-golonennmaouek a c'hoarveze eus aour. Bez' e oa d'ezañ stumm eur grounnenn hag harpet edo war bevar feul safir. Diouz ar stel e tivilhe eur ouel steuet gant stignou dianav o danvez, skedus evel an arc'hant, diroudenn e-giz ar marmor. En em leda a rae a bep tu war hed eul leoiad-zour diouz ar peulvan strink, ha diskenn ken doun-all dindan an dourcier. Ha Gwaz Doue ha lavarout d'ar vreudeur :

— Diskennit ar goueliou ha gourvezit ar wern.

Ar venec'h ha senti, ha Brendan da genderc'hel :

— Epad ma vezo eur re o terc'hel digor liñseriou ar ouel, ra lakaio ar re all al lestr da rikla goustadik betek diabarz an deltenn, d'imp da c'hellout arvesti a dost ouz ar burzud-se eus Doue.

Pa voe aet ar bire'hirined ebou d'an toull, dour ar mor-bras a hañvalas d'ezo ken treuzwelus hag ar gwer : gwelout a c'hellad a-dreuz d'ezañ sichenn ar post ha lezennou ar ouel a ruze war strad ar mor. A-hend-all sklerijennet-holl e oa pep tra tro-war-dro d'ezo, rak ken skedus ha ken skedus edo bannou an heol en diabarz hag en diavaez d'an deltenn. Menta a eure Brendan an toull n'edo ar vag aet ebarz drezañ. Pevar ilinad en dou. War bep hini eus an tri zu all edo eun nor a-vent gantañ. A-hed pevar dervez, e vageas ar bire'hirined en diabarz d'an deltenn-golonennaouek, hag evezia a rejont e vente pep tu pevar c'hant ilinad hirder. D'ar pevarvet dervez, tostaat a rejont ouz ar greizenn ha kavadeni e-harz ar poulvan strink eun nevedenn droet ouz ar c'hreisteiz. Ar pavez anezi a oa graet gant maen-kalkedon ; an aoter, benet ebarz eur vaenenn-wer, a save dindan eur stel mezer aour, ha kleuzeuriou berullos a skedo tro-war-dro evel kel lies a stered. War an aoter edo eur c'halir graet gant an hevelep danvez hag ar ouel, hag eur bladennig c'hraet gant strink ar post. O c'hemerout a eure an abad santel en eur lavarout :

— N'eo ket a-walc'h d'an Aotrou diskouez d'imp an tredemarz-mañ : kinnig a ra d'imp daou road a dalvezo diwezator'h da lakaat anat ez eus anezañ, pa vezimp distro en hor bro.

Chom a reas ar bire'hirined tri dervez eno c'hoaz, o pledi nemetken gant meuleudi Doue. E-kreiz ar pevarvet dervez e tebrjont eun tamm hag ober

o menoz da vont er-maez eus an deltenn-golonennaouek. E toull an nor, hiniennou a varvas ar wern e-keit ma save re all bevenn al liñseriou, ar pezh a gendalc'hjont da ober ken na vije barrek pep tra evit ar c'himiad. Aet er maez, eun avel glouar a stagas da c'houeza hag a luskas al lestr a-hed eur sizun etrezek an hanternoz.

XVII

DIWAR-BENN EUN AEROUANT-MOR
SAVETEET DRE WAREZ SANTEZ BERCHTED.

Epad an ergerz-se eo e tremenas ar vag nepell diouz daou aerouant-mor a oa pignet eus goueled ar mor hag a emganne taer kenetrezo. An hini gwana o welout ez edo war-nes beza dispennet a reas gant ar vouez-den hag a c'harnas :

— En em erbedi a ran ouz gwarez Sant Padrig, penn-eskob Iwerzon.

An aerouant all, oc'h ober ivez gant lavar an den, a c'herias :

— E baeroniezh ne dalvezo ket d'it.

Hag ar c'henta da lavarout adarre :

— En em erbedi a ran ouz gwarez Sant Brendan, a zo amañ.

Hag egile :

— E baeroniezh kennebeut n'az saveleo ket.

Neuze, faczet gant ar stourmad, an cil a lauskas, toc'hor e vouez :

— En em erbedi a ran ouz gwarez Bere'had ar werc'hez wenvidik.

War ze, e tec'has kerkent an argadour, o lavarout ez oa berzet outañ redek war-lerc'h eur c'hrouadur bet aspedet an ano-ze gantañ. Evelse saveteet e voe an aerouant-mor.

E koun ar burzud-se, Sant Brendan a savas eur meulgan en enor d'ar santez. Diwezatoc'h, pa voe distro en e vro, ez eas da gaout ar werc'hez Iwerzonat brudet ha goulenn outi perak o doa al loened muioc'h a azaouez outi eget ouz ar sent all.

— Pet gwech bemdez, a c'houlennas Bere'had, e troit ouz Doue evez ho spered ?

— Da bep seizvet kammed, da bep seizvet predig-anzer, e rankan degas hezañs Doue da goun d'am spered.

— Evelse, a gendalc'has ar werc'hez, alies e soñjit eta e traou ar bed-mañ hag e Doue ar pep all eus an amzer. Hogen, gouezit n'em eus bis-koaz, adal m'em eus pleustret war arvesterez traou an neñv, en em zistroet diouto, zoken evit eur pennadig. Seulvui e spag eun den e spered hag e garantez ouz Doue, seulvui e tiskouez al loened aon razañ.

Sant Brendan en em dennas, skoueriet-bras gant ar respont-se.

XIX

E TOULL-DOR AN IFERN

Erruout a reas ar hirc'hirined a-wel d'eun enezenn ez edo spontus ar gweled anezi. Nep tachen-

mad c'hlasvez ne varelle he meur. Gwezenn ebet ne save kroummenn he skoultrou. E-kreiz eur reust-lad reter teñval, edo digor-bras du-mañ du-hont, e-giz geolion tan, genou govelion leskidik.

Brendan ar gwenvidik a lavaras d'ar vreudeur:

— Diwar wel an enezenn-mañ e teu d'in enkreiz dilavarus. Ne garten ket douara war hec'h aodou, na zoken tostaat outi, ha padal an avel hor boun' di war-eeun.

Evel n'edo ar vagig nemet da hed eur banmaen diouz ar arvor, an holl a glevas. — heñvel ouz taranadou — trec'houezadegou meginou ha stokadegou morzolioù ouz anneviou.

Ha Brendan hag ober arouez ar Groaz.

— Aotrou Jezuz, emezañ, hon dieubit diouz an enezenn wallus-mañ.

A-vec'h m'edo echu gantañ, ma teuas unan eus ar gevannezourien er-maez eus unan eus ar govelioù, evel da ober eul labour bennak en diavaez. Korf ar c'huklop, peure'holoet a vleo, distreset gant an tan ha disleheret gant ar maged, a enaoue war eun dro an euz hag an heug. O verzoit gwaz Doue, al labourer disneuz a reas ho ! ho ! ho ! hag e tistroas d'ar red d'e vougeo.

Ha Brendan hag ober a-nevez arouez ar Groaz.

— Va bugaligoù, emezañ, roevit a-bouez bre'h. Tec'homp diouz an enez villiget-mañ !

Mont a rae an den gouez dreist da draouen e c'hovel. Redek a reas d'an tevenn o tougen etre karvanou eun durkeiz divent eun dolzeun wenn-c'horet a hejas a-zioc'h e benn hag a stlapas ouz

diskibien ar C'hrist. Ar re-mañ avat, o veza en em hobregonet gant arouez an Daspren, e-hiou e tremenas ar vilienn entanet war hed eur stadad diouz al lestr hag e kouezas ebarz ar mor.

Tro-war-dro, an tonnou a grogas da vouilha eadra, ma save d'an nec'h eur golonennad leo a voged. Dibradet gant nerz an holl roc'hvou, ar vag a bet-lae a-diz. A-beun nebeut e voe da eur miliad diouz al lec'h m'edo kouezet an dolzenn. Ac'hana, ar bire'hirined a welas an enezidi o teredek war ar c'hlan: darn a zegase danvezioù entanet, darn all o strinke war-du al lestr, darn all en diwez o zaole kounnaret an eil ouz egile. O welout ne c'hellent mann enep gwizien ar C'hrist, ar gukiped euzus a zistroas d'o govehoù hag a c'houezas enno an tan-gwall. Tanflamma a reas an enezenn en he fez, o hañvellout a-ziahell beza eur voullenn leskidik, ha dour ar mor a stagas da virvi evel hini eur gaoter lakret war an tan. Pell ' oa edo an enez villiget steuziet diouz ar sellou ma feue c'hoaz garmadegoù hec'h enezidi betek ar bire'hirined. Flaeria a ree an aer diwar eur flacr dic'houzañvus. Eus strad ar mor e save kunuc'hadegoù glac'haret, ha ne spanaas ar glemmadeg divent-se eus ar goundounidi nemet da skleerde-riou diweza an deiz.

Pa voe serr-noz krenn, Brendan a lakaas ar vreudeur war evez.

— A vrezelidi ar C'hrist, kadarnait ho kalonou dre bleustri war eur feiz veo hag embreger an armou speredel, rak e boaoù an Ifern emaoùp. Bezit eta war evez ha dare da stourm ez-gadarn.

XX

JUDAZ-ISKARIOD

Nebent dervezioù goude, ar bire'hirined a spurmantas etrezek an hanternoz eur menez uhel a save war-eeun eus ar mor. Koumoul leo en em stleje war an toriou anezañ ha diouz e gribenn e liboufe eur golonennad teñval a voged. An avel hag a c'houeze eus ar c'hreisteiz, a gasas ar vag da arvor an enezenn. Reier serz evel mogerioù ha du-glaou a oa a-sounn e barz ar menez. An diweza eus an tri manac'h o doa tizet ar bagad da vare ar c'himiad a zilezas dieveziek al lestr hag a gerzas betek ouz ar rec'hell. Klevet e voe tramm o c'harmi :

— Gwa me ! Tad, gwa me ! Eun nerz didrec'hus am dalc'h. Ne c'hellan ket distrei war va c'hiz.

— Ar venec'h, treantet gant ar spont, a gasas war-du an Neñv pedennou gredus. Aner e voe : eun engroez drouk-speredou a gelañve endeo an hini kollet. Tana a reas outo ha gwizien Veelzebud e gasas ganto evel eur stoubenn entanet.

— Ya, gwa te, reuzeudik ! eme an abad santel, gwa te ac'h eus aozet evidout eun tonkadur ken euzus !

An avel a stagas neuze da c'houeza war an tu enep hag a zegasas al lestrig etrezek ar c'hreisteiz. Evel ma selle ar bire'hirined en a-dreñv, gwelout a rejont ar menez, distrobellet diouz e vantellad koabrennon, o tisonka ouz an oubl

flammou ramzel a goueze en-dro war e vriou da c'houde, e doare ma hañvale an enezenn beza peurentanet.

Epad seiz dervez, ar vag en em lezas da vont gant ar mor war an hevelep tu.

D'ar seizvet dervez, eun tammig arak ar c'huz-heol, Sant Brendan a verzas en dremmwel eur pik a hañvalas d'ezañ beza eur goumoulenn duzan o ruilha war gribenn ar gwag. Ar vredenour, o veza e welet ivez, a grogas da vrentañ war e zivout.

— Eul labous eo, a doue darn, gredus.

— Nann! Eul lestr eo, a eilgerie ar re all, laer o mouez.

An abad santel a lakaas termen d'ar vrentadeg dre c'houre'hemenn trei penn ar vag ouz an dra a weled. E berr amzer, an ergerzourien a ziraezas eun dachenn ma edo ken sioul ar mor ken e tiskoueze beza skourmet. Ac'hano e weljont splann petra oa penn-abeg an dæl. Eur roc'h teo, balegou stank warni, an hini oa. Azezet edo eun den eno etre daou beulvan houarn strollet gant eun dreuzell ma istribilhe outi eun drailhenn lien ledan evel eur sac'h. Tro-war-dro, diroll edo ar c'hoummou. Tarza a raent ken feuls ouz ar roc'h ma tize o eon penn ar reuzeudig, hag, o vont tramm war o c'hiz, e tigo-rent eun islonk dic'houredus en-dro d'ar garreg. Hej-dilhej edo an den e-giz eur skaf e-kreiz ar wall-amzer, hag ar ouel a-skourr dirazañ en avel a skourjeze didruez e zremm.

Ha Brendan ha goulenn ouz an hini boureviet

petra a oa kiriek d'eur c'hastiz ken guro. Sed a voe respontet d'ezañ:

— Me a zo Judaz, ar fallakra eus an drubarded. Ar roc'h-mañ a zo d'in eul lec'h-distana kentoc'h eget eul lec'h-bourevia. Dleour oun anezañ da drugarezusted va Dasprener e koun an deiz ma 'z eo deud heo er-maez eus ar bez — ha padal, d'ar sul edod — hag an distan-ze a vez roet d'in bep sizun ha da lies marevez eus ar bloaz. Aotreet e vez d'in adal penn-kenta gousperou ar sadern betek dibenn re ar sul, aba Nedeleg betek ar Rouaned, abaoe Pask betek Pantekost, ha da holl ouelion an Itron Varia. Ar peurrest eus an amzer, gouesllet oun da vourevereziou an Ifern kevret gant Pilat, Herodez, Anna ha Kaiphaz. War ar roc'hell-mañ, kaout a ra d'in beza er Baradoz. Ar pezh a c'houzañvan amañ n'eo netra e-skoaz ar pezh a c'houzañvan kustum, rak neuze deuet e vezan, noz-deiz, e-giz eun dolzenn bloum stlapet ebarz an teuzlestr. E palez Leviathan emañ lec'h va c'hastiz, e-kreiz ar menez hoc'h eus gwelet. Eno edon pa eo bet degaset di ho paour kaez breur. Pa oa erru, diskouezet en deus an Ifern e levenez dre zislonka ouz an Neñv flammou divent, ar pezh a c'hoarvez bep tro ma 'z a re gollet ebarz ar boureviadurion peurhad. Al me ho ped, gounezit digant an Dasprener ma c'hellin tremen an nozvez amañ.

Gourc'hemenn a eure ar sant:

— Ra vo sevenet Youl an Aotrou: da lemel a ra diouz galloud an dronk-speredou diwar vremañ betek tarz an heol.

Ha da c'houlennata adarre ar reuzeudig.

— Peseurt eo ar ouel-ze?

Ha Judaz :

— Eun tamun lien eo am boa roet da unan loupa edon teñzorier an Aotrou; hogen, evel n'edo ket d'in, eun abeg a hoan e vez d'in a-wechou. Ar fer-c'hier ma eo stag outo, o c'hinniget em boa gwechall da veleien an Templ evit skourra o c'haoteriou. Evit ar maen emaeon azezet warnañ, e dennet em eus er-maez eus eun hent ma strob ar c'herzed evit stanka eun toull na daed nemet diaes dreist d'ezañ. Pell amzer 'zo abaoe; kent d'in beza diskibl d'ar Salver an hini oa.

Deut an noz, eur maread diaoulou a gelañhas roc'h an trubard en eur youc'h al :

— Pellañ, Gwaz Doue. Dirazoc'h, ne c'hellomp ket kregi er c'henrenziad-se d'imp. Koulskoude, ne gredfemp ket en em ginnig dirak Lusifer hep degas d'ezañ e voureviad. Daskorit d'imp Judaz, n'e lamit ket fenoz diouz hor galloud.

Mouez ar sant a dregernas groñs a-zioc'h an tonnou :

— N'eo ket me eo a ziwall outañ, an Aotrou Jezuz-Krist e-unan an hini eo. En e ano, kemenn a ran d'eo'h ma root chan a-hed an noz d'ar reuzeudig-mañ.

— Penaos ! a yudas an drouk-speredou, penaos e c'hellit-hu pedi Jezuz evit an hini en deus e werzet ?

E-giz respont, ne reas Brendan nemet aslavaronf gourc'hemenn Doue.

Da sklaederiou kenta an deiz, evel ma stage anevéz an abad santel gant e hent, gwelout a eure ar mor-bras goloet gant eun engroez diaoulou.

— Milliget ra vezo pred da zonedigez el lec'h-mañ, a youc'hent-i, trenk o mouez, ha milliget ivez ra vezo pred da gimiad. Da hanterouriez e-keñvez Judaz a zo bet evidomp kiriek d'eur boureviadur nevez ; tiern an Ifern en deus hor skourjezet garo dre n'hon eus ket degaset d'ezañ e brizoniad d'ar mare boas.

— Ho malloz, a eilgerias Brendan, a vezo eur vennoz d'in rak Doue a c'hom trugarezus ouz an hini a heskinit.

Dislonka a reas an drouk-speredou leon-douet nevez ouz ar sant, ha goude-ze diframma Judaz diouz e roc'hell hag, ouz e ziskogella kounnaret, e trasjont anezañ ganto e-kreiz youc'hadegoù ha yusadegoù.

XXI

ENEZ PAOL AN UNLEAN SANTEL

Merdzi a eure ar veajourien war-du ar c'hroisteiz, leun o genou hag o c'halon eus meulendi Doue. Eun enezenn o veza en em ziskouezet d'an trede dervez, ar vreudeur a stagas da roeñvi nerzek evit douara di. Sant Brendan o fedas da derri war ar gred o entane hag a gomzas outo evelhen :

— Da ouel Pask a zeu, seiz vloaz a vezo aet e-biou diwar an deiz n'hon eus dilezet hor bro. Hag

a vuzudou en deus an Aotrou diskouezet d'imp betek-hen. Chom a ra d'imp re souezusoc'h c'hoaz da welout. Ilizio, skoueriet e vezo hec'h ene gant danevell vuhez eun unlean santel, Paol ar Sparedel.

Evel ma edo ar sant da benn e gomzou, e storkas al lestr ouz an douar: hogen ken serz edo eno an tevenn ken e voe ret mont larkoc'h da gavout eul lec'h-dilestra. Brendan a zilezas e-unan penn ar vagig o doa gallet da lakaat ebarz eun ouf enk-meurbet, hag e kemennas ma c'hortozje ar vreurdeur e zistro, rak ne felle ket d'ezañ e storkje o zreid ouz douar an enez hep aotre an unvanac'h.

Bep ma enraokaas e diabarz an enezenn, Brendan a welas ez oa nebeul ec'hon hag ez oa anezi eur gantenn beurreiz. Pignat dibaonez a ranked da ziraez ar greizenn anezi a oa merket gant eur roc'h noaz. Toullet edo diou vougeo ebarz ar roc'h-se, diouz tu ar sav-heol. E toull unan azezo, eur strilh dour a flistre eus al leurenn hag a goueze ebarz eur veol vaen evit mont da c'houde d'en em goll e goueled eur frailh. O veza tastaet ouz toull unan eus ar mougeviou, Brendan a welas kerkent an unlean doujus oc'h en em ziskouez e toull eben. An unvanac'h a zeuas davei an ergerzour en eur vonskemz ar geriou-mañ eus ar salm CXXXII: *Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum!* P'o devoe an daou sant en em zemalet. Brendan a redas da lavarout d'ar vreurdeur ma teujent. An unlean o brietas holl ouz o gervel dec o ana, ar pezh na voe ket hep o soueza

hag a roas d'ezo ivez da veiza ez oa o herberc'hour donezonet gant ar rakwelouriez. Eun abeg all a souez evit ar bire'hirined a voe gwelout n'en doa an unvanac'h ken gwiskamant nemet e vleao ha reun e gorf a oa ken gwenn hag ere'h nevezkouezet.

Brendan a arvestas ouz Paol hag a laoskes en eur huanadi doun:

— Gwa me! gwa me! Eur pec'her oun ha ne zoujan ket da zongen an dilhad-lean ha da c'hourc'hemenn d'ar re all. Ar c'hrouadur-mañ o veva dija e stad an aelez, daoust ha n'eo ket va barnedigez?

Hag an unlean hag eilgeria:

— Tad doujus, perak embann ez oc'h dizellezek eus an dilhad-lean? C'houi a zo ar brasa eus ar venec'h. Doue hen diskouez dre an anaoudegez en deus roet d'oc'h eus kemend-all a vuzudou n'int ket bet diskleriet d'hon tadou. Hen diskouez a ra c'hoaz dre ar preder a gemer ganeoc'h ha gant ho pugale; daoust ha ne vezit ket maget ha gwisket gant dour Doue, seiz vloaz zo? D'in-me kentoc'h eo da lavarout ez oun reuzeudik, me hag a chom, evel eun evn, kludet war ar roc'h-mañ, hep ken gwiskamant nemet reun va c'lug.

An abad santel a bedas an unvanac'h da lavarout d'ezañ a belec'h ez oa, penaos ez oa bet degaset ebarz an enez-mañ hag abaoe pegit e rene ar vuhez-unleant.

Ha Paol hag eilgeria:

— Tremenet em eus daou-ugent vloaz e manati

Padrig ar gwenvidig ma em boa da evesaat ouz ar vered. Eun deiz ma edo va dean o paouez merka d'in al lec'h ma ranken toulla eur foz evit unan eus hor breudeur nevez-aet da anaon, e welis oc'h en em ziskouez eur c'horn a oa dianav d'in.

— Mirit a doulla er c'horn-ze emezañ. Hervez reizadurioù Doue, unan maro all a zo dija beziet eno.

— Piou oc'h ? a c'houlennis outañ.

— N'am anavezit ket ? Daoust ha n'eun ket hoc'h abad ?

— Sant Padrig a zo va abad.

— Ma ! Me eo. Dec'h, em eus divroet eus ar bed-mañ, hag an dachenn-mañ a vezo lec'h va bezindur.

Neuze, o tiskouez d'in eur c'horn all :

— Aze eo e seblot ho preur. Pa ho pezo her graet, it war ribl ar mor, kaout a roet eno eur vag evit ho tezougen da lec'h ho tasore'hidigez. Hogen na ziskuilhit da zen ar pezh am eus lavaret d'oc'h.

Antronoz, ez is d'an aod ma kavis al lestrig raklavaret. O veza azezet cunnañ, e roc'his war-du an dounvor epad tri dervez ha teir nozvez. Goude-ze, en em lezis da vont a-youl avel. D'ar seizvet dervez, e spurmantis an enezenn-mañ ma skoas al lestr etrezek enni dioutañ e-unan. Douaret d'in, e fiarbennis gant va zroad ar vagig a yeas raktal en-dro, o teurel ar spout ouz beg ar c'hoummou. An hevelep deiz, da bred lidpedennig an endervez, e teuas war-du ennonn eun dourgi o kerzout war e badoù a-dreñv, gantañ eur pesk

hag eun hordennadig keuncud sec'h a zalc'he etre e badoù a-raok. O lakaat a reas war an douar ha mont kuit. O veza rimiet eur maen ouz eun tamm houarn e c'houezis tan hag e poazis ar pesk d'am lein. A-c'houdevez, e tistroas al loen gant hevelep bitañ bep trede dervez, hag evelse eo em eus hevet tregont vloaz hep gouzañv morse houerevez an naon. Ouspenn-ze, a-drugarez Doue, e fivere eun cienenn eus an tornaod, bep sul, o rei d'in peadra a-walc'h a zour da derri va sec'hed ha d'en em walc'hi. A-benn tregont vloaz, o veza pignet eus an arvor da greizenn an enez, e kavadennis an diou vouge-mañ. An cienenn a welit o flistra eus ar roc'h-mañ a zeuas neuze da veza va magadur n'eus nemetañ. Setu tri-ugent vloaz ma kannerz va buhez d'in. Dek vloaz ha pevar-ugent 'zo abaoe m'emaonn en enez, hag evel ma oan hanter-kant vloaz p'am eus dilezel va bro, va oad a zo anezañ seiz-ugent vloaz. Pegit e chom c'hoaz d'in da vevañ ? Doue n'en deus ket her roet d'in da anaout, ha sentus e c'hedan ma plijo gantañ va gervez d'e varn.

Kendalet gant ho hent, eme Bael c'hoaz ; hogen evel ma chom d'oc'h eun hir a dreizadenn da ober, leuguit gant dour ar feunteun-mañ an holl listri a zo gancoc'h. A-hed ar C'horaiz e verdeo ho pag, lida a roet Dasore'hidigez an Aotrou hag ar peh all eus ar gouelioù-Pask en hevelep lec'hioù hag ar c'houec'h bloavez tremenet ; goude-holl, bleniet gant ho Pourvezour, e touarot d'an enez santel etre an holl enezennou, d'ar gwir Zagar-Gauestlet a glaskit seiz vloaz 'zo.

XXII

AR BARADOZ

Gounezet ganto bennoz an unvanac'h, ar hirc'hirined a ouelias hag a verdeas etrezek ar c'hreisteiz. Epad ar C'horaiz, n'o devoe d'en em vezur nemet an dour puñset diouz feunteun an enez; ken bras avat e oa e c'halloud, ken ne verzas ar vevajourien, hag i oc'h eva anezañ bep trivet dervez hepken, nag an naon nag ar sec'hed.

D'ar Sadorn-Santel e touarjont da enez ar Pourvezour. War arbenn d'ezo e teuas hemañ, hag en e re-levenez hag e re-garantez e kemeras en e zivrec'h pep hini eus ar venec'h evit o dougen eus al lestr war an aod. Da zebri e roas d'ezo kentre ma voe echu lidpedenn an deiz. War-dro an abardaevez, ar vreundeur m'edo chomet ar Pourvezour en o c'hreiz, a gemeras lec'h war ar vag hag a bel-las diouz an enezenn. Kaout a rejont ar morvil divent en e lec'h boas, diskenn renket e lidkerz war e gein ha tremen eno an nozvez o kana meuleudion an Aotrou. D'ar beure, ar velcien a ginnigas aberz an Oan. A-vec'h ma echuent ma stagas ar Jaskonius da fringal. Braonac'hel e voe ar venec'h.

— Aotrou, Doue hor silvidigez! emezo, hor selacuit e-kreiz an trubuilh-mañ !

Ha Sant Brendan d'o zeñsa ha d'o c'halonekaat.

— Perak beza nec'hel evelse? Ne c'hoarvezo draug ebet ganeoc'h. Ar pesk-mañ n'eo ket eun

enebour hor gourdrouz, eur c'hronadur eus Doue a ro skoazell d'imp da gendrec'hel gant hon hent an hini eo.

Skei a reas ar Jaskonius war-du Paradoz an Eyned ha diskenn ar vreundeur hag o lestr war arvor an enez. Chom a reas ar bagad enni adal Pask betek Rantekost. D'an deiz diweza epad an eizvetez, ar Pourvezour, ha na oa ket aet diouz ar hirc'hirined, a lavaras da Sant Brendan :

— En em bourvezil a zour ha lestromp. Me a vezo ho sturier epad ar pennad-mañ eus an hent rak, hepzoun, ne zeufec'h ket a-benn da gavadenni Douar Gouestlet ar Sent. Evel ma edont o kemerout lec'h ebarz ar vagig, e krogas al laboused da gana: *Prosperum iter vestrum faciat Deus salutarium nostrorum.*

Pa dremenjod en enez ar Pourvezour, e lestrjod bevañs, hag ar vag da gendrec'hel gant he hent. Kemeret en doa ar Pourvezour lec'h al levier hag a-hed daou-ugent dervez e talc'has al lestr troet ouz ar c'hornog.

An daou-ugentvet dervez, d'ar pardaez, eur goumoulenn a bakas al lestrig. Ken fetis oa ken ne c'halle ket an ergerzourien en em welout ken.

Hag ar Pourvezour ha lavarout da Sant Brendan :

— Tad, hag anaout a rit an deñvalijenn-mañ?

— Ne ran ket, a eilgerias ar sant.

— Kalc'hia a ra an enez a glaskit seiz vloaz zo, e-giz eur ouel stignet en-dro d'he glann.

Pounner e oa deut an doureier da veza ha ne

dae ar vag war-raok nemet diaes. A-benn eun hanter-eurvez pe zamdost, an deñvalijenn a roas lec'h a daol trumm d'eur sklerijenn gann. War an hevelep tro, al lestrig a **santas eur stokadenn** hag a chomas a-sav : douara a rae ar veajourien war aod Douar-Gouestlet ar Sent. Hag an holl da ziles-tra ha da vont en o raok dre greiz an enez.

Tir divent goloet a bradeier hag a gondeier, dazroudennet gant stêrioù ledan ha boull. Eno, noz ebet a gement a zeuje da derri an deiz. En oabl digoumoul, e ren da virviken eur sklerijenn skedus ha flour. Pinvidigez ha kaerder an douar a zeu war eun dro diwar ar roou degaset e lec'h all gant an hañv, an nevez-amzer hag an diskar-amzer lere'h-ouez-lerc'h. Dre holl, bodadou gwezigou na weñvont nepred. Ar gwez, kurunennet dalc'h-mat gant delioù, a zoug bleunioù a laouena ar sellou, ha frouez a vez leugnet ar genou, gant ar gwel anezo nemetken, eus eur saour dilevarus. Nep avel engehenter korventennoù; eun aczenn skañv avat a geij kenetrezo ar froudoù o sevel eus an douar. Jibouez founnus ez eus er c'hoadegoù. Pesked diniver o skant lugernus a ebat er stêrioù hag el lennoù dour. Eur c'hliceunad vel a c'holo al leton ha gwaziadoù laez a red e lammdourioù e-kreiz reier gwennoc'h eget ar glanvaen. Tonenn ar menezioù, kevrioù douar ouz he zoulla, a zo anezi aour digemmesk. Douar ar builhded ma vez dianav ennañ naon ha sec'hed, ma en em vag ar blijadur diwar ar c'hoant bepred dic'hoantel ha bepred oc'h adc'henei.

Santout a rae Brendan hag e vreudeur e trident gant eun eñrusled dizezevellus. Ar poanioù gouzañvet hag an arvarioù ael e-biou a hañvale d'ezo dellezek a zispriiz hag a ankounac'h. Broudet gant ar c'hoant gwelout burzudeoù all, n'int ket evit chom a-sav. O veza pignet war lein eur menez, e spurmantjont en diabell eur strollad aelez a lide Monedigez ar venec'h ebarz ar Baradoz ouz en em eila gant an delenn hag ar salmerez; hogen ken flour os hesonerez al laz neñvel ma ne voe ket ar vreudeur evit e c'houzañv.

— Ehanit! emezo d'an eelez, ehanit a gana ha distroit e dounderioù an Neñvou. N'omp ket c'hoaz boaziet ouz hevelep sonadegoù ha ne c'hell ket her sellou para eur pennadig zoken ouz ar splannder a sked en-dro d'eo'h.

Pelloc'h en em gavas an egerzourien war ribl ar stêr a rann an enez. Ha Sant Brendan ha lavarout d'e ziskibien :

— Dic'hallus eo d'imp treiza an dour-mañ ha ne anavezimp ket al lod all eus ar Baradoz. Evel m'edo o listaga ar ger diweza-mañ, sed en em ziskouezas a-greiz-holl eur c'hrennard kaer-kenañ hag en em veskas etouez bagad ar birc'hirined gant barroù levenez.

— Breudeur, emezañ, ra vezo peoc'h ar C'hrist ganeoc'h ha gant an holl re a glask e garantez. Hag e kendalc'has : *Beati qui habitant in domo tua. Domine, in saecula saeculorum laudabunt te.*

Hag o trei ouz an abad santel :

— Sed emaoe'h war an douar-ze hoc'h eus klas-

ket keit-all ha na c'hellec'h ket da ziraec abretoc'h, rak graet en doa an Aotrou e venoz da chom hep ho tegas di ken n'en dije roet d'eoc'h da anaout hiniennou eus kevrinou ar mor-bras. Gwellet hoc'h eus ar Baradoz gant ho taoulagad tud varvel; gouezit avat e chom diveizus d'eoc'h he skedusa splannderiou. Trec'h eo da c'halloudezhioù ho pezoù an estlamm santel a vefe roet d'eoc'h gant an distera eus he flijadurioù. Pa ho kalvo an Aotrou, dishuallet diouz ar gwandurioù hag ar maro, e tis-troot amañ, namn evel eun herberc'hied-tremen ken, hogen evel eur broad ez eo diloc'h da viken e chomadur. It bremañ en-dro d'ho pro goude leunia ho lestr a frouez hag a vein prizius evit kendrec'hi an dud ez oc'h aet ebarz Paradoz Doue.

Gounezet evitañ hag e vreudeur bennoz ar c'hrennard, Brendan a c'houre'hemennas ma vije danzeet ar c'hiniad. Dastum a reas ar venec'h eur berniad founnus a frouez ha dibab kalz a vein prizius a hep liou. An holl a roas an af-kiniadi d'ar Pourvezour karantezus en doa o mugez epad seiz vloaz. Da c'houde, e lestrjont, o skuilha daerou puilh ha ne zalejont ket da vont ebarz an deñvalijeun a gelañ an enezenn.

Nebeut amzer goude dont er-maez eus ar goa-brenn, e touaras ar birc'hirined da Enez an Dudi, ma voent epad tri dervez herberc'hidi ar manati renet gant Nennog ar gwenvidig.

Goude an diskuiz-se, e pignjont adarre er vag, o c'houenn digant Doue ma vije o ambrouger. Neuze eul labous, a anavezjont evel unan eus mo-

riou Iwerzon, o diambrougas hag a ziskouezas d'ezo an hent da heulia. Hep dale e teuas a-wel douar ar vro. Hag ar venec'h hag en em strinka war o daoulin da veuli Doue. Erruet en e vanati. Sant Brendan a gavas e ziskibien o vev er peoc'h hag er garantez. Levenez vras a ziskouezjont diwar zistro o abad. Hemañ a roas d'ezo e vennoz hag a douas e teskje d'ezo an holl vuzudou en doa Doue diskouezet d'ezañ a-hed e ergerz.

XXIII

GWELADENN DIWEZA SANT BRENDAN D'E C'HOAR SANTEZ BRIGA.

DIOUGANI A RA EZ EO TOST E VARO HA DIBAB LECH E VEZIADUR.

Deut da veza koz-koz, ez eas Sant Brendan da weladenni e c'hoar Santez Briga a oa abadez eul leandi en Eanae'h-Duin, e pastell-vro Hi-Bruin, e rannvro Gonnae'hi. Epad ma chome en he c'hichen, an Tad doujus a voe diskleriet d'ezañ ez oa e varo war-nes dont. Lavarout a eure d'e c'hoar ha d'ar vreudeur en doa degaset gantñ eus e vanati:

— Va c'heneiled karet-meurbet, an Aotrou Jezuz-Krist am galv d'ar vuhez peurbadus. Ho pedi a ran en e ano ma roet striz diouz ar c'helennadurioù emañ o vont da rei d'eoc'h. Kuzat a roet

va zremenvan ken na vezo bet dezouget va c'horf da Glonfert, am eus dibabel eno lec'h va dasor-c'hidigez. Ma teufe tud ar vro m'emaomp euni da anaout va maro, e vennefent va sebelia amañ. Hounnez avat n'eo ket va youl. Setu eta ar pezh a reot: lakaat va c'horf war eur c'harr hag e c'holei aketus. Eur breur, unan hepken, a vezo karget d'e ambroug. D'an holl a c'houlennato anezañ a-hed an hent, e responto : « Kas a ran da Gonfert madou Sant Brendan. » Nikun ne encho ouz e dremen nemet eur brezelour kollet e lagad kleiz gantañ, ha graet Kurrin anezañ. Heneez a nac'ho kredi da gomzou ar breur. Amgredikoc'h eget ar re all, e raio outañ goulennou stank a-zivout ar pezh a charre ken eveziek-all, ha goude-holl e c'houlito ebarz ar c'harr. Anavezet va c'horf gantañ, trei a ray da genta ouz ar breur ha gour-c'hemenn d'ezañ en eur ober ar spontusa gour-drouzou ma tilezo ar c'harr eno, ha goude-ze, o komz ouzin va-unan, e lavaro: « Gwaz Douc, amañ eo, en hor c'horn-bro, e viot beziet, d'eoc'h da veza en hon touez da zeiz ar Varnadeg. » Neuze ar breur a sello er foz toulet en e gichen. Gwelout a ray euni eun tamm aour digemmesk a gin-nigo d'ar brezelour, o lavarout: « Kemerit an aour-mañ kasel gant Douc ha roit d'in aotre da dremen. » An den o tñac'h, ar breur a lavaro c'hoaz: « Mar am lezil da vont, d'eoc'h e vezo ar veli en ho meuriad ha d'ho pugale war ho lerc'h. » Ar brezelour avat a raio eun touellerez gant ar gouestl-se, ha n'e lezo ket da dremen.

Neuze ar breur a zisklerio d'ezañ kement-mañ : « Ma ne aotreit ket e vefe Sant Brendan kaset da Glonfert, n'ho pezo ket ar vuhez peurbadus ; hag evit rei d'eoc'h eur merk anat eus gwirionez va c'homzou, emaeun o vont da ziskulia d'eoc'h e petra soñjec'h pa zegouezjomp an eil gant egile : edoc'h e soñj da c'hounit evidoc'h ar veli en ho meuriad dre lakaat d'ar maro izili ho tiegez hoc'h-unan. » Pa ouezo an den-ze evelse ez eo deut eun diaveziad a-benn da anaout kuzeta menozioù e galon, ne ziskredo ket ken war ar pezh a vezo bet gouestlet d'ezañ hag e lezo an hent diharz. Ar breur a hasto da gendere'hel gant e hent en eur vinniga ar brezelour gant e holl ene.

Santez Briga hag ar venec'h a donas d'an Tad gwenvidik e vijent feal da gement tra edo o paouez kemenn d'ezo.

XXIV

MARO SANT BRENDAN

Goude rei d'e c'hoar ha d'ar vreudeur ar c'houlennadurioù a zo amañ araok, ez eas an abad doujus dreist da drenzou leandi Eanac'h-Duin, evel pa vije bet gantañ c'hoant da vont d'e vanati e-unan; ne deus ket pelloc'h avat.

— Aotrou, emezañ, en eur sevel e zeoulagad war-du an Neñv, lakaat a ran va ene etre ho taouarn. Va salvit, Aotrou, va Douc!

Ha raktal e tinijas e ene.

D'ar sul edod, da seitekvet deiz kala-mezeven, Aet e oa Brendan en tu all da drizekvet bloavezh ha pevar-ugent eus e oad. E gorf lakaet war eur c'harr a voe fiziet en unan eus ar venec'h evit beza kaset da Glonfert, da dri derveziad-hent diouz leandi Eanac'h-Duin. C'hoarvezout a reas pep tra e-giz m'en doa ar sant hen diouganet.

Lakaet e voe relegenn an Tad doujus eharz eur bez enorus, e-kreiz eun dastumadeg divent a gristenien deut eus holl rann-vroioù Iverzon, endra ma rene Hon Aotrou Jezuz-Krist en neñv, war an douar ha war bep krouadur, en unvez an Tad hag ar Spered-Glan, da virviken, Amen.

Buhez Sant Brendan abad ha konfesor betek amañ.

Dastumet gant RONAN KERMENE

lakaet e brezoneg

gant Y. GUILLOU.

Guido Gezelle

(1830-1899)

(da geñver kantvet deiz-ha-bloaz e c'hanedigez)

Dirazoun emañ skeudenn ar Mestr...

Adlenn a ris e oberou, e varzonegou...

Hag e savas em c'halon eur sioulded vras, eun anken divent hag eun estlamm divuzul...

Rak, heñ ivez a verzas en e greiz. — eun ha doueüs, — an izelegez en abeg da blegou e natur, en abeg d'e garantez ouz e bobl hag he yez. Heñ ivez a verzas c'houervoni an harlu diouz eur c'helc'h, ma oa stag outañ e holl galon.

Ha ret eo rei deiziadoù eus buhez ar Mestr ?

Ganet eo d'ar c'henta a vae 1830. E dad a oa liorzour. Deski a reus d'e vab meurdez ha braventez ar vuhez war ar maezioù.

Na kaer e oa pep tra, na kaer ha doueel, e-touez ar bleunioù, ar plantennoù, an evned ! Nag a li-vioù disheñvel dindan bannoù heol an Aotrou Doue ! Ez vibanik ec'h en em roas da garout ar natur-se, ma komze e dad anezi gant kement a garantez.

An natur veo hag ar bedenn a vag ar spered a oa an traou a gare ar bugel ar muia.

Studia a reas e kloerdi Roesselaere. Eno e c'hellas klevout holl ramyezoù ar flandrezeg. Eno e stagas da genstrolla gerioù ha troioù-lavar ar ramyezoù estreget e hini. Rak e garantez ouz yez e vro a lakaas anezañ da veza eur skrivagner bras hag he doe levezon warnañ e-doug e holl vuhez. Eno eo e savas eur varzonegig : « Gwaz-dour Mandel ».

Eus 1850 betek 1854 e studias e Brugge, o skriva a vare da vare barzonegoù da genver gouelioù pe obidoù; kalz eus ar barzonegoù-se a gaver c'hoaz moulet war skendennou-kanñ e levrioù-ofereñn koz.

E 1854 e voe beleget hag anvet da gelenner e skol Roesselaere, an hini end-eeun ma oa bet diskibl enni.

E 1857 e voe lakaet da gelenn war ar yezadur, ar varzoneg hag an helavarded. Eürus e voe neuze. E-touez e ziskibien e oa Hugo Verriest, ar skrivagner brudet, hag e vreur Gustaaf.

Ar c'hentelioù graet gant Gezelle a oa evit e ziskibien eurvezioù a levezon doueel. Eur bed a gened hag a speredelez a zigore dirazo. Diskulia a rae ar mestr d'ezo muredel an natur : ar bleunioù, ar gwez, an evned, ar gwenan, ar stêrioù, holl a gomze dre e c'henou o yez c'henidik.

Hogen e benna kefridi a oa : dihana e kalon e ziskibien eur garantez doun ouz ar yez flandrezek.

Verriest a skriv a-zivout kentelioù Gezelle : « Eur Flandrez nevez, yaouank, a zihune : bea-

ded, lorc'h, nerz, kened a zeue d'imp, ha dougen a raemp e-pad hor buhez diwar neuze emskiant haouen hol lavar, hon arz, hor personelez d'imp-ni hon-unan. »

Eur harz e oa Gezelle.

Trei a rae ar re all da varzed.

Hag e-pad ar bloavezioù-se e savas, gant e ziskibien hag evito, kalz barzonegoù marzus, a voe embannet e 1858, dindan an ano a « Boelladennou Barzoneg » ha « Bleunioù ar Vered ». Nebent goude e leuas er-maez « XXXIII Barzoneg ». E-touez oberou Gezelle, « Bleunioù ar Vered » eo a vez karet gant an holl a gneiz kalon.

Ar pajennoù glac'haret-se, an daerou-se a gendruet kristen, sklerijennet gant ar goanag kristen, a chom ar pep sklaera, ar pep glana eus kement en deus skrivet ar Mestr, hag ivez eus al lennegezh izelvroat.

Talvoudus eo an dastumadennoù-barzonegoù-se, dre ma tiskouezont kalon aour Gezelle evel beleg.

Lies gwech e komz en e oberou ar « beleg », « blenier ar Gristenien », a wel en-dro d'ezañ dienez speredel ha materiel ar bed, hag a gan a vouez uhel splannder an dishualidigez diweza; — blenier ar Gristenien, a wel ivez kened ar vuhez hag a drugareka ar C'hrouer evit kement a vadelezh. En e oberou e vev an Natur en he braventez hag en he finvidigez liesliou; levezon ar vuhez ha trivliadoù doueüs a darz anezo, dreist-holl eur garantez dreist ouz ar C'hrouer, an denelezh, hag e « vugale », evel ma ra eus e ziskibien.

Hogen, n'eo ket hepken kened ar Bed a ziskulie d'ar re-mañ ; engrava a rae en o c'halonou an doujusted hag an drugarekausted ouz Hennez. « a zo Krouer pep tra.

Keneilded Gezelle gant e ziskibien, avat. — ar wir vuhez, ar beurlvuhez a ouie beva, an daare ma ouie ober d'ezo meiza ar gened hag ar wirionez. — keneilded hag emvuhezgezh a-enep da zoare boutin ar gelennerien all, a lakaas kalz enebourien da sevel.

Eus miz-du 1857 betek miz-east 1859 e padas an daou vloavezh burzudus, pa gavas ha pa vevas ar Mestr gant e ziskibien, ... Ha trumm, e voe skoet gant eun taol marvel, a deñvalaas e vuhez hag a harluas ar c'hen diouz e vuzellou.

E ziskibien a ouelas pa 'z eas kuit. Anvet e voe da isrener er C'hloerdi Saoz ha da gelenner prederouriezh (1860), ha goude se da gure e parrez Sant Walburgis.

Diwar-benn ar rann-se eus e vuhez, ne gomzomp nemet gant enkreiz. Eun dra bennak a darras en e galon : e fiziañs en dud, — an dud-se, a gave d'ezañ e c'hellad fizout enno evel ennañ e-unan.

Argaset, heskinet e voe evel eul loen fero. E galon vrizidik a voe gloazet ken down, ma ne voe ket barrek zoken da gana e c'hlae'har.

Skriva a reas, evit gwir, « Liziri » da Hugo Verriest, « Pensaos ez a ar Bed Ganeoc'h », da Eug. Van Oyen pe da g-Karel de Gheldere, « An Abardaez hag ar Rozenn », hag ar bedenn leun a

zifronkou, « War ar menez hoc'h eus pedet, hoc'h-unan-penn ».

Hogen ne oa mui an eienenn gwechall...

Beva a reas er vrasa paourentez evit skoazella re all en dienez. Hag e klaskas adkavout kempouez e spered dre studia yez ar werin. Eul levr a savas evit ar bobl, « War-dro an Oaled », e 1865, hag eur pennad goude, eul labour talvoudus a-zivout ar yez, « Loquela ». Hogen anezañ e-unan ne rae nemet « ar barz maro ».

E 1871 e voe anvet kure en Iliz an Ilron Varia e Kortrijk. En aerle'h nevez-se, tamm-ha-tamm, e serras ar gouliou koz ; kavout a reas peoc'h ar galon ; al levezuz a zeuas en-dro d'ezañ ; e zaoulagad hag e galon a zigoras ouz splannded hacl hepred ar Grouadelez. Staga a reas adarre da varzoniezh, goude beza tavet e-pad ugent vloaz. A-nebeudou e rankas sevel barzoniezh ; a-nebeudou e kavas plijadur ouz hen oher. Evel ma lavar Verriest : « ar broñsou kousket a zihunas ; nevezamzeri, hag hañvi a rae zoken ».

E 1893 e teuas er-maez al levr « Kurunenn an Amzer ». Ne gavas nikun, avat, a vije a-du gantañ. Ar strollad-barnerien a roe priz pemphloaziek al lennegezh a gavas e oa al labour-se an dizudiusa eus ar re o doa da varn, peogwir en doa skrivet ar barz, — hen tamall a raed d'ezañ, — en e ramnez, hin Kornog Flandrez.

El levrioù a zeuas da heul, « Garlandezioù Gwerzennoù » hag ar « Barzonegou Diweza », embannet goude e varo, e kavomp eun teñzor

a varzoniez, e gloka, peurazveta gwerzennou, gant o hesonerez pinvidik, o sklaerder fresk hag o doueüsted kevrinus.

Eur Barz e oa, dre vadelez an Neñv. C'houec'h miz a-raok ma varvas e voe anvet aluzener « Kouent al Leanezed saoz ». Ne lezas ket ar garg-se kalz amzer gantañ evit pleustri war ar varzoniez.

Eur veaj a reas gant e eskob e Bro-Saoz. Klafv e oa pa zistroas, Mervel a reas e Brugge, d'ar sul 27 a viz-du 1899.

E genderv, Coesar Gezelle, a oa e-kichen e wela. Klevout a reas komzou diweza ar Mestr.

Setu-i amañ : « bevet em eus en eoundad ar galon hag ar Wirionez. » Ar bobl flamank a-bez a zeredas en-dro d'e arched. Iliz-Veur Brugge a voe re enk da zere'hel an holl dud a zeue bremañ, meizet m'o doa e oa bet eur Flandrezad bras o veva en o zouez.

Ar varzoneg dreistdouarel « Ego Flos », savet dek devez a-raok ma varvas, a ziskouez d'imp e voe leun a heoc'h eurvezioù diweza e vuhez ; das-kori a rae e ene d'e Grouer, ouz E drugarekaat.

E vuhez a zo bet buhez eur gwir varz, eun den douetis a zegemeraz kalir ankenius an dismegeñs dre garantez ouz e Bobl. Peureva a reas er c'halir-se, en doare ma ouezas e teuje, goude e varo, eur rummad tud yaouank o klask tizout an hevel-lep pal : beva ha mervel a reas ar Mestr evit dieubidigez ar bobl flamank.

Herbez

Gommer TORFS.

II

War-lerc'h ar varzed flandrezat kenta a vezer anaoudek en o c'heñver evit beza adsavet, goude 1830, al lennegez vroadel hanter varo, e voe Guido Gezelle unan eus ar re genta da zegas kened c'hlan el lennegez-se. Bez' e voe anezañ ar barz en dibara eus an 19th kantved, « ar barz donezonet gant Doue », dianav da genta ha priziet nebeutoc'h eget ma talvezez.

Bez' e voe barz ar macziou kaer a Flandrez, ar barz relijius, a verzas o braventez e-giz eun diskuliadenn doucel. Da hep tra, zoken d'ua traouigou distera, e roas eun tammig eus e galon. Anezi e tarze ar varzoniez. E spered ne daole evez ebet ouz ar reolennoù ha kement tra aotreet pe difennet ganto. Evel-se e krouas evitañ e-unan muzul e werzennou, hag eur yez founnus, livus, tennet eus feunteun ar werin, ha kizidik evelato. Ne skrive nemet pa veze awenet a-ziabarz. Neuze e kenaoze, evel eun arzour bras ma oa, ar menoziou, ar sonioù hag ar muzulioù, ken na glotent kenetrezo en eun doare peurvat.

Da ziwez e vuhez, pa voe dizoloet Gezelle gant eur rummad tud yaouankoc'h egetañ, bras e voe ar souez, en Holland zoken, rak « ar pezh a veze embannet e bloavezioù diweza an 19th kantved evel uhelvennad ar varzoniez, a oa bet o vleunia, dianav, sioul ha kenedus, e liorz Flandrez ».

August Vermeylen, an den gouziek ha poelliek a anavez mat lennegez an izelvroioù hag al len-

negeziou estren, a sav an daolenn-mañ eus doare-
arz ar Mestr flamank :

« Barzud oberou Gezelle, hag a ro d'ezañ hep
arvar eul lec'h a ziforc'h e lennegez Europa, n'eo
ket e vliizidigez ouz pep damliou eus ar vuhez,
n'eo ket disheñvelder ken gweñv e vuzulioù, a diz
pep dambleg eus ar vuhez. Bez' ez eo, e van atao
kement a arzegez stag ouz kement a eendred, en
doare ma chom ar pep kizidika eeun ha didroi-
dell. Ar varzoniezh a vir c'houez vat an douar,
zoken pa daol ar bleunioù divoutina. A ijin dreist
ez eo, ha koulskoude ken fresk ma ne c'hell ket
gweñvi. Tammou lipous a zo enni evit ar begou
figus, ha koulskoude ez eo glan ha yac'h evel
bara. Lennegez a liguez uhel, hogen hervez an
natur. Hini ebet n'eo bet ken arzek ha ken poblek
war eun dro. Ar pezh a hañval beza ar c'hevrinusa
a goroll war don eur ganaouenn eeun, evel ma
klever war ar straedoù hag al leuriou-kêr.
Bevenn ebet etre ar voutinelezh hag an arzour :
an hent a gas d'al lein a sav nebeut-ha-nebeut,
diheverzh, diwar ar gompézenn ma chom pep
unan. »

Guido Gezelle a zo unan eus ar vrasa barzed
izelvroat a viskoaz. Eur barz meur, eur barz gwi-
rion, ma klever e pep gwerzenn anezañ eun den
hael ha bras. Kendeuzet e oa e arz gant e natur
a zen; bez' e oa melezour e ene. Evel beleg e oa
leun a relijiusted c'houek, pinvidik ha bugelel.
Evel livour bro Flandrez, e veve unanet-stad
outi. Evel yezour, e krouas d'ezañ e-unan eur

benveg gouest da zisplega pinvidigezioù dispar e
galon.

Hervez
TYNEVERUM.

— III —

Eur varzoneg eus Guido Gezelle

AR SKRIVER-DOUR (1)

O, loenig-dour o finval
Gant da dammig dilhad du,
Me 'gar da bennig a riskl
O skriva war ar gwagennoù !
Redek a rez, buan-buan,
Hep divesker na divrec'h ;
Anaout a rez an hent mat,
Evit gwir, hep daoulagad.
Hogen, piou out, piou eas ha piou 'vezi ?
Lavar d'in 'ta, loenig flamm,
Dalc'hmat o skriva, diskuizus,
Lavar d'in 'ta, piou out-te ?
Redek a rez war an dour boull ha fresk,
Ha ne finv ket an dour muioc'h
Eget gant eur mouchig avel
O ruza flour war ar c'hoummou.
Skriverien, skriverien, lavarit d'in,
— Ugent 'zo diouzoc'h, e gwir.

(1) Ano eun amprevanig du, « Gyrynus natans », a
riskl war an dour dre finvadennou buan.

Ha daoust ha ne gomizo hini ?
 Petra a skrivit aze ?
 Skriva a rez, hogen an dour ne ziskouez ket
 Petra 'skrivez: sell, steuzia a ra ;
 Kristen ebet ne gompren ;
 O skriver bihan, lavar d'in !
 Hag a-zivout ar peskedigou e skrivet ?
 Pe ar geotennouigou bihan ?
 Pe ar bili, ar bleuñv, an deliou ?
 Pe an dour ma redez warnañ
 Pe a-zivout an evned a gan ?
 Pe a-zivout an oabl glas,
 O lufra doun a-us hag a-zindan ?
 Pe war da zivoud da-uman ?
 — Hag al loenig tro-didro,
 Al loenig gwevn e bennig du,
 A savas gant lore'h e skouarn,
 Hag a chomas sioul eur pennad :
 « Skriva a reomp », emezañ, « en eur droiella,
 Ar pezh en deus gourc'hemennet
 Ar Mestr, gwechall, o kroui :
 N'eus nemet eur gentel ;
 Skriva a reomp, ha ne lennez ket ?
 Diouizieh-bras out neuze !
 Skriva-diskriva a reomp
 Ano santel an Aotrou Doue ».

*Hervez troidigez esperantek,
 Maur. SEYNAEVE.*

Notenn. — An tri fennad-mañ a zo bet lakaet
 e brezoneg diwar pennadoù esperantek embannet
 war « Flandra Esperantisto », meurzh 1930.

Kudenn ar Yezou e Finland

Finland, anezi eur vro vihan a 3.500.000 a dud,
 a zo bet gwall denn d'ezhi mirout hag adsevel he
 yez. Gwasket etre Sveden ha Rusia, levezonet eo
 bet gant an diou vro-se, dreist-holl gant an hini
 genta. A vare da vare ez eo bet yez ha sevena-
 durez Finland lakaet en argoll gant yezou, lezen-
 nou ha sevenadurezioù Sveden ha Rusia.

A-raok 1809

E 1157 e voe skoubet Finland gant Svediz. Diwar
 an 12th kantved betek 1809 e chomas ar vro din-
 dan beli Sveden. E-doug an 18th kantved e teuas
 Finland da veza stourmva armeadoù enebour, ha
 rannou eus ar vro a voe daskoret tamm-ha-tamm
 da Rusia. Rannidigez o bro a zihunas spered broa-
 del ar Finned, daoust na gemeras an emzao e wir
 dalvoudegez nemet meur a vloaz diwezhatoc'h.

Keit ha ma chomas Svediz mistri ar vro, ne voe
 nemet eur yez stadel, ar svedeg. Kalz lezennou ha
 reolennoù a veze troet e linneg evelato. Yez ar

c'henwerz a oa ar svedeg, hag e svedeg e oa skrivet lennegezh ar vro. Da zibenn an 18^{vet} kantved hepken, e teraouas eur strollad tud, Hendrik Porthan en o fenn, studia istor ha yezoniezh Finland.

Ret eo lavarout splann dioustu ne oa ket ar finneg eur yezh varo; komzet e veze gant an darn vrasa eus ar vroiz, hag anavezet e veze evel yezh vroadel. Rannet e oa e kalz rannyezhoù, avat. Ne oa ket a yezh lennegel, ha ne oa er yezh lennegezh ebet, — netra nemet al lavarioù hag ar c'hanemmoù tremenet a rumm da rumm hag a c'hennoù da c'hennoù.

Stad ar yezh etre 1809 ha 1890

E 1809 e teuas Finland da veza darn eus Impalaeriezh Rusia, an Tsar o ren warni dindan an ano a Zug-Meur. Gouestlet e voe mirout relijion, lezennoù ha frankizioù Finland. Gwelout a raimp pelloc'h penaos e voe dalc'het d'ar gouestlloù-se.

Mennad ar Finned war-lerc'h alouberezh ar Russianed e 1809 a zo bet dastumet evel-hen : « *Svediz n'omp ket, Russianed ne c'hellomp ket beza, Finned e vezomp.* » Broudet gant ar spered-se, e poagnjont da zaskori d'o yezh he lec'h reiz, d'he lakaat da vilhana war an hevelep renk gant ar svedeg.

An dud a gomze svedeg a lavaras e vije izelaet stad an deskadurezh ma vije graet skol e finneg. Hag e lavarjont ousspenn ne oa ket eur yezh dereat evit an darempredoù-stad. An uhelidi hag ar gargidi a oa holl Svediz, pe Finned svedekaet, en

doar ma voe Emzao Finland. — anvet Emzao Fennoman, — eur stourm etre renkadoù ar gevredigezh koulz hag eur stourm sevenadurel ha broadel.

E derou an 19^{vet} kantved, ne deas ket emzao ar yezh kalz war-raok. Buas e teuas anat e ranked ober en eun doar all. Da genta, dibabet e voe unan eus ar rannyezhoù da yezh lennegel, kudennoù yezadurel a voe diluziet, ha pinvidikaet e voe ar geriadur da glota ouz ezommoù an amzer. War-dro 1821 e c'houlemmas studieren ar Skol-Veur ma vije savet eur Gador a gelenner finneg. Ne voe ket grataet ar goulenn. E 1824 e voe rediet pep beleg a felle d'ezañ labourat en eur barrez finnek da dremañ eun arnodenn diwar ar yezh.

E 1835, lusk bras a voe roet d'an emzao dre embannidigezh « Kalevala », an danevell-veur vroadel, anezi eun dastumad henvarzonegoù gwerin, kenaozet gant Elias Lönnrot. « Kalevala » en deus graet, war a lavarer, kement evit ar finneg hag an « Divina Commedia » evit an italeg. Pa voe savet en diwez eur Gador finneg er Skol-Veur, 30 vloaz war-lerc'h ar c'henta goulenn graet, Lönnrot a voe anvet da gelenner. E 1894 hepken e rankas holl gelennerien ar Skol-Veur gouzout an diouz yezh, o virout ar gwir, evelado, da ober o c'hentelioù er yezh a garjont.

Eun ano all a bouez en amzer-se eo hini Snellman, a lavare, keit ha ma vije ar svedeg yezh ar skolioù hag ar mererezh-bro, e vije dic'halvus adsevel pobl ar Finned. Snellman a embannas ar

genta kelaouenn finnek, hag ivez eur gelaouenn svedek evit an dud desket, da zifenn ar sevenadur hag ar spered broadel.

E 1841 e tivizjod e vije desket ar finneg en holl skolioù bihan. E 1846 e krouas Snellman ar genta skol-vihan finnek-rik. Ne voe ket a skol-etre finnek, zoken er rannvroioù finnek, a-raok 1858. Kent ar bloaz-se, avat, tud a ljin o doa savet skolioù dislual. Ar re-mañ a reas berz, ken ma voent kemeret diwezatoc'h gant ar Stad. Kalz labour a voe graet ivez gant kelennerien hale-bro. E. N. Setälä, Kelenner Finneg er Skol-Veur, a lavar e voe graet arnodou a gelnmadurez diouyezek d'ar mare-se er skolioù, hogen eur skoilh e voe kavet an dra-se kentoc'h eget eur skoazell, ha ne badas ket.

Urz a voe roet e 1850 da embann e finneg netra nemet skridoù relijion, buhezgezh pe arboellerezh. Pe eur vad e oa, pe eur gaou, ne voe ket sevenet an urz-se e-pad pell.

E 1863 ec'h embannas Aleksander II ar reolen-mañ: « Daoust ma chomo ar svedeg yez-stad ar vro, roet e vo d'ar finneg an hevelep gwirioù e-keñver ar re a gomz ar yez-se. Ar paperennou hag an dihellou savet e finneg a vo degemeret eta hiviziken ez zieub gant an holl Lezioù-Barn hag holl Vurevioù ar Gouarnamant e Finland. » Embannet e oa ivez e vije astennet an doare-ober-se goude 1883. — da lavarout eo, a-benn 20 vloaz, — d'ar paperennou ha d'an dihellou a-berz Stad. Ne deas koulskoude an traou war-raok nemet

goustadik, hag a-enep da youl kalz tud. Aotreet e voe ivez komz finneg er Gambr. An hevelep aotreet a voe roet e 1894 evit ar Sened. E 1886 e voe aotreet implij ar finneg en eskemm-liziri Stad. E 1887 e voe gourc'hemennet d'ar gargidi vihan ober gant yez o rannvro. Ar gargidi vras a c'helle ober gant ar yez a garjent. Pa ne oa ket kargidi ar gouarnamant evit skriva ar finneg, troidigezioù touet a dlee beza staget ouz ar skrid svedek. Ne oa ket rediet ar gargidi da zeski yez ar vro, hag ar c'hemmoù a zeuas goustad hag a-nebeudouigoù.

Stad ar yez goude 1890

E diwez an 19th kantved hag e derou an 20th e voe klasket « rusekaat » ar vro. E 1899 e voe torret emrenerezh politikel Finland dre Embann impalaerel. Ar ruseg a voe lakaet da yez ar mererezh-bro hag ar skolioù. Ne deas ket avat doun-meurhet, rak e 1895, war 246 a gelaouennou embannet er vro, ne oa nemet 4 en eur yez estreget ar finneg pe ar svedeg. Ar stourm evit ar finneg a gendalc'has gant kement a c'hred ha diagent.

E 1902 e voe roet an hevelep gwirioù d'ar finneg ha d'ar svedeg. Setu amañ al lezenn savet er bloaz-se, hervez an Ao. Setälä :

« Ar yez stadel a vo hervez yez ar parrezioù. Kargidi pep lec'h a dle implijout evel yez-stad yez ar barrez pe ar parrezioù, e-lec'h m'o devez da labourat. Ma 'z eus en o c'hele'h-labour meur a barrez, d'ezo yezou disheñvel, yez an niver brasa

a barrezioù a dle beza implijet. Mar deo kement-ha-kement niverou ar parrezioù finnek ha svedek, ar c'hargad e-unan a dle dibab, hervez doare ar gudenn, pe yez a dle ober ganti. Ne vern peneos, pep parrez drezi hec'h-unan ha pep annezad eus ar barrez drezañ e-unan a dle alao kaout e baperennoù skrivet e yez ar barrez-se. Ma c'houlenn unan berjañ kaout papperennoù evitlañ en d'ar yez ha n'eo ket yez e barrez, dleont a reont beza skrivet er yez a c'houlenn. Burevioù ar gouarnamant, ar re anezo o deus darempredoù gant ar vro a-bez, a dle rei ar papperennoù er yez goulenet gant an dud ma sell outo ar papperennoù-se.

Evit yez an darempredoù ebre burevioù ar gouarnamant, gourc'hemennet eo d'ar c'hargad uhela implijout ar yez bet implijet gant ar c'hargad izela en hevelep degouez... Renerien skolioù ar gouarnamant, ar re a gomz en ano eur barrez, d'ezu eur yez hepken, hag ar gargidi all, a rank implijout yez ar skol, pe yez ar barrez, zoken mar deo houmañ en eur rannvro ma vez komzet ar yez all. Pa en deus eur c'hargad da ober ouz ar vro a-bez, pe ouz an hevelep niver a barrezioù finnek ha svedek, e rank implijout ar yez a gav « an dereata ouz an degouez ». E burevioù ar gouarnamant e c'heller divizout e finneg pe e svedeg, evel ma karer ».

War-lerc'h an taol-reveulzi e 1905, e rankas ar Rusianed kila, Reoladur-Stad Finland a voe adsavet hag eur Gambr-Gannaded anvet gant ar bobl a voe krouet. Ne voe ket echu trubuilhoù ar vro.

avat. E 1910 e voe embannet gant ar Rusianed lezemoù nevez, o fiskar beli ar Gambr-Gannaded, daoust ma savas menez boutin, Europa a-du gant Finland, o kavout « He doa houmañ ar gwir da c'houlenn ma vije sentet d'He Reoladur gant Impalaeriez Rusia ».

Ar gouarnamant dre gannaded a voe adsavet war-lerc'h an taol-reveulzi e 1917. E 1919 e tizas Finland kaout hec'h emrenerezh. Ar Republik a voe krouet neuze a voe anavezet dre ar Feur-Englen Peoc'h gant Soviedoù Rusia e 1920.

Adsavidigez ar finneg a oa deut da vad hep mar, rak e-doug ar 15 vloaz diweza e welomp ar svedegerien o c'houlenn ma vo gwarezet o yez. Diaes-meurbet eo bet diskoulma kudenn ar yezou. Ar svedegerien o-unan a oa rannet e 1919 e daou du, darn anezo o c'houlenn emrenerezh ar rannvroioù svedek. Ar re all ne c'houlennent ket ar rannidigez. Fellout a rae d'ezo hepken kreski galloud ar renerezh rannvroel, ha kaout eur c'hevrennadur mercrezel ha barnerezel hervez ar yezou. Ar finnegerien a asante rei an hevelep gwirioù d'an diou yez. Nac'h a rejont avat mont pelloc'h. En doare ma roas ar vinistred svedek o dilez. E mezeven 1919 e tivizas ar Parlamant e vije reizennet ar gudenn evel-hen:

« Ar finneg hag ar svedeg a zo yezou broadel ar Republik.

Gwarezet e vo gant al lezenn gwir pep keodedad a Finland da implijout el lezioù-barn hag e burevioù ar gouarnamant, evit ar pezh a sell

outañ, e vanmyez, finneg pe svedeg, ha da gaout e baperennou er yez en devo dibabet, en doare ma vo diazezet heñvel gwirioù ar finnegerien hag ar svedegerien. Al Lezennou hag ar Reolennou, kenkoulz ha kinnigoù ar gouarnamant da Gambr ar Gannaded, respontou, votadegoù hag holl skridoù ar Gambr-se a vo savet e finneg hag e svedeg.

Pa vo adaozet kevrennadur ar rannvroioù, klaskef e vo, kement ha ma c'hellor, ober rannvroioù unyez, finnek pe svedek, evit ma vo niver an arallyezerien ar bihana ar gwella.

Mererezh ar parrezioù a vo diazezet war emrenezh ar geodediz, hervez al lezennou a-ziforch embannet a-zivout se. Reolennet eo ivez gant al lezenn penaos ha pegeit e vo lakaet da dalvezout emrenezh ar geodediz er pastelloù-bro brasoc'h eget parrezioù. Pa vo adaozet kevrennadur ar pastelloù-se, e vo sevenet ar reolenn displeget er pennad ar-raok.

An den galvet da soudard a vo lakaet en eur strolad ma vo implijet yez e barrez, nemet goulenn a rafe ma vo graet en eun doare all. Yez ar gourc'hemennou-arme eo ar finneg. »

En eul levr anvet « Finland, ar Vro, ar Bobl, ar Savadurioù, 1926 » ez eus eur pennad-skrid gant Arvi Grotenfeld, a zispleger lennañ berr-ha-berr lezennadur 1920-22 a-zivout ar yezou. Diforc'h a reer pastelloù-bro unyezek ha pastelloù-bro diouyezek. Diouyezek eo ar re a zo etno da vihana 10 % a arallyezerien. Ar gargidi-Stad o deus da ober gant ar vro a-bez a rank gouzout an diou

yez. Er pastelloù unyezek e vez embannet an holl zibelloù e yez ar bastell, daoust ma ranker el Lezioù-barn hag er burevioù uhela rei eun droidigez ma c'houlennet. Er pastelloù diouyezek e vez embannet an dielloù e yez pe yez, hervez ma vezont graet evit den pe zen. El lezioù-barn, ar prosezou torfedel a vez graet e yez an tamallad, ar prosezou all e yez an niver-brasa. Er pastelloù unyezek e vez implijet yez ar bastell en divizoù e-barz ar burevioù. Er pastelloù diouyezek yez an niver brasa.

Anat eo e rank an holl, pe hogos, er c'hérior bras, komz an diou yez. Ar gargidi hervez al lezenn (gouzout a reont ar saozneg, an alamaneg pe ar galleg ouspenn alies), ar genwerzourien hag ar re o deus darempredoù e pep lec'h o deus ezomm da c'houzout ar finneg hag ar svedeg war eun dro. Anioù ar straedoù zoken a zo merket en diou yez.

Er Skol-Veur, hevelep tra evit an holl, studierien ha kelennerien. Ar studierien, aval, a vez kenteliel hag arnodennet en o mammyez. Ar gelennerien a rank anavezout an diou yez, daoust na vez goulennet diganto kaout eun anaoudegezh piz nemet eus unan hepken anezo. Ober a c'hellont o c'hentelioù er yez ma karont, gant ma klotto kementad ar c'hentelioù graet en eur yez ouz kementad ar studierien o deus ar yez-se da vanmyez. Abaoe 1928 ez eo bet rediet kelennerien 'zo da gelenn e svedeg. Kementad ar studierien finnek e-keñver ar studierien svedek a zo 1 evit 3.

E Skol-Veur ar Micherion e rank ar studierien anaout an diou yez, o veza ma vez kelennet gvern e pehini.

Ar finnegerien, a oa anezo 85,2 % e 1880, a oa anezo 88,7 % e 1920. Setu amañ an niverou evit ar c'hêriou :

57 % e 1880, 75,7 % e 1920.

Evit ar maeziou :

87,8 % e 1880, 91,2 % e 1920.

Kresket en deus eta niver ar finnegerien muioc'h er c'hêriou eget war ar maeziou.

E sell eus an deskadurez, desketoc'h e vez ar svedegerien peurliesañ eget ar finnegerien. A-hend-all, n'eo ket uhel stad an deskadurez er vro, o veza ma oa e 1920 tost an drederenn eus ar vroiz, oadet muioc'h eget 15 vloaz, ha na ouient ket leun.

Niver ar c'helaouennou finnek a zo aet ivez war gresk. E 1886 e veze moulet 53 a gelaouennou e finneg, hag 41 e svedeg. E 1927 e veze moulet 398 a gelaouennou e finneg, 98 e svedeg, ha 58 en diou yez.

Hervez

THEKLA J. BEERE, LL. B.

(Journal of the Statistical and Social Inquiry Society of Ireland).

(dre aotreadur).

Ar Simbol

Eun arnodenn a zo bet graet e Brest d'ar 21 a viz ebrel.

An Ao. Raymond Delaporte, eus Kastell-Neve, a zo bet barrekaet da zougen an aronez.

Eun arnodenn, pe arnodennou all, a vo graet hep mar e-pad an hañv. Skriva ar c'henta ar gwella da rener « Gwalarn », o lavarout:

- 1) *Pe da vare e c'hellfec'h tremen an arnodenn.*
- 2) *E pelec'h.*

Evit ma kresko Urz ar Simbol, evit ma c'hello kemer perz e dasore'hidigez ar vro, e ranker ober brud en-dro d'ezañ.

Rankout a reer ivez kenvoda eur wech an amzer izili ar Simbol, en eun doare bodadeg pe gendalc'h.

Goulenn a ra « Gwalarn » eta ouz ar « Simbolidi » :

Ha karout a rafec'h en em voda en eul lec'h bennak e-pad an hañv ?

Al lec'h kiuniget gant « Gwalarn » eo Brest, ar mare, unan eus devezioù kenta gwengolo.

Gortoz a reomp eta respontou hor c'heneiled.

“ Brezoneg ar Vugale ”

I. — PROFOU

An Ao. P. Le Roux.....	20 lur
An It. Andreeff.....	165
An Ao. O. D. Mac Cartha Uileas.....	110
Abeozen	5
Dizano	250
An Ao. E. Boiseq.....	15
An Ao. G. Le Menn.....	38
An Ao. Even.....	10
An Ao. Leo Perutz.....	100
An Ao. Mocaër.....	200
An Ao. Y. Le Goff.....	5
An Ao. Hena.....	25
An Ao. A. Girard.....	10
An Ao. Badonal.....	15

en holl..... 908 lur

II. — LEVRIOU KASET

2300 Mabig Jezuz e skolioù kristen eskopti Kemper.....	575	luriad
780 An Naered da veleien migno- ned d'ar brezoneg.....	195	
Plouzeniel	6	
Ar Faoud	2, 50	
Ploneour-Lanvern	17, 50	
Kastellin	7, 50	
Gwiseni	17, 50	
Landreger	7, 50	
Gwened	35	
Pleuvian	112	
Plouenan	25	
Priel	37, 50	
Bañleg	32, 50	
Landrevarzeg	32, 50	
Brelez	121	
Mel-Keraez	37, 50	

en holl..... 1 261, 50 luriad

D'ar c'henta a vezevenn 1930 e chome eta, e
kef « Brezoneg ar Vugale » :

Profou koz	2 790	lur
Profou nevez	908	
Levriou kaset	1 261, 50	

en holl..... 2 436, 50

Da lavarout eo, 2 436, 50 luriad levrioù da rei.

Levriou Nevez

I. — E TI « GVALARN »

EUR BREIZAD OCH ADKAVOUT BREIZ, gant Roparz Hemon. — Priz dre ar post: 15 lur.

ISTOR AR BED, eil levrenn, Amzeriou kenta ar Ragistorvez, gant Meven Mordiern. — Priz dre ar post: 10 lur.

ENKLASK DIWAR-BENN STAD AR BREZONEG E 1928, gant Roparz Hemon, e brezoneg hag en esperanteg, niverenn 1 eus al « Levraoueg Keltiek Etrevroadel ». — Priz dre ar post: 4 lur.

GERIADURIG ESPERANTEK-BREZONEK, gant Roparz Hemon, niverenn 2 eus al « Levraoueg Keltiek Etrevroadel. » — Priz dre ar post: 4 lur.

COURS ELEMENTAIRE DE BRETON, levrenn 1, Roparz Hemon. — Priz dre ar post: 3 lur.

Biskoaz marteze n'en deus bet « Gwalarn » muioe'h a levriou war ar stern eget e derou ar bloaz 1930, ha biskoaz n'hon eus ranket gortoz muioe'h evit o c'haout. Ar voulerien, a lavarer d'imp, a rank kemer o amzer.

Evci-se, EUR BREIZAD OCH ADKAVOUT BREIZ, a dlee beza roet da « Walar » e-doug miz ebrel, ne vo ket peurechu c'hoaz pa vo embannet ar pennad-mañ. N'eus ket da gredi, avat, e taleo pell. Vad a raio, a gredan, dre zegas en-dro d'ar gaulou traon ankounac'haet eus bloaveziot kenta an Emzao yaouank.

Nebeut a gomzou a gavan da veuli eil levrenn ISTOR AR BED, gant Meven Mordiern. Al labour bras-se a zo dreist da bep menleudi, evit pezh a sell ouzin, da lavarout eo, evit pezh a sell ouz ar yez. Tukenna a ra amzeriou kosa ar ragistorvez. Spi am eus e vo priziet gant an holl Vreiziz an donezon nevez graet d'ezo.

Anavezet eo gant lennerien « Walar » an ENKLASK DIWAR-BENN STAD AR BREZONEG E 1928. Advoulet eo e stumm eul levr, gant ar c'hartennou hag eun droidigez esperantek, oc'h ober niverenn genta eul levraoueg nevez, al « Levraoueg Keltiek Etrevroadel ».

Eil niverenn al levraoueg-se eo eur GERIADURIG ESPERANTEK-BREZONEK. An dud o deus

meizet pouezusted ar yez etrevroadel evit ar poblou bihan n'eus ket ezomm diskleria d'ezo talvoudegez al levr-mañ. Ar re a zalc'h da ober fia war an esperanteg n'eus ket ezomm hen diskleria d'ezo kennebeut rak, koll amzer ne vefe ken. Lavaromp kentoc'h ez eus el levrig-se ar gwriziennou a ranker anavezout evit n'eiza eur skrid esperantek, hag ouspenn eur yezadur berr eus ar yez.

Menegomp, evit ar gelennerien vrezoneg, ez en embannet levrenn genta eur rummad kentelioù da zeski elfennoù ar yez, anvet e galleg COURS ELEMENTAIRE DE BRETON.

II. -- EN TIEZ ALL

OFIS SANT ERWAN, oferenn ha gousperou, moulet e li « Breiz », Gwengamp. — Priz : 1 lur.

SONIOU FEIZ HA BREIZ, trede levr, moulerez 4, str. ar C'hastell, Brest. — Hep priz merket.

Plijadur vras en deus graet d'in OFIS SANT ERWAN, anezañ eul levrig c'houek savet gant unan eus kaloneka ha speredeka difennerien hor yez. Evitañ da veza graet evit pobl bro Dreger, kempennet eo brezoneg al labour-se hervez ar reizskrivadur unvan, en doare ma c'hell mont eun tammig dre-holl. Moulet mat eo, hogen da gredi eo n'eus na livn nag heskenn e ti ar mouler, peogwir en deus lezet war ar golo eun ano gallek dindan skeudenn ar Sant.

Trede levr « SONIOU FEIZ HA BREIZ » a zo kalz founnusec'h e zanvez eget an daou genta. Kalz bravoc'h eo ivez. Ennañ e kaver an holl donioù plijadurus a vez klevet er c'hendalc'hoù breizad, ha re all ouspenn. Eur rebech koulskoude : perak ne glot ket atao doare-skriva ar c'homzoù skrivet dindan an notennoù gant doare-skriva ar c'homzoù moulet ? Daoust da se, eul labour eo liag a ra enor da « Feiz ha Breiz » ha d'an Ao. Perrot, he rener.

Eul levr brezonek nevez evit ar skoliou

A-henn diwez miz eost e vo moulet e ti *Gwalarn* eul levr brezonek aozet a-ratoz evit ar skoliou. « *Marvailhou ar Vretoned* » eo ano al levr-se. Kavet e vo ennañ pennadoù-lenn ha barzonegou.

Graet eo al levr-se da glota gant ar roll-kelenn embannet gant an Aotrou Duparc, eskob Kemper ha Leon. Ar pennadoù hag ar barzonegou a zo bet dastumet, an darn vuia anezo, e bloaveziadoù « *Kroaz ar Vretoned* », kelaouenna goz an Aotrou Vallée.

Ar brezoneg a zo brezoneg ar bobl. Hogen reizet eo bet hervez an doare-skriva unvan a vremañ. Notennou a zo bet lakaet da ziskleria ar gerioù diaes.

Evit al levr-se, *Gwalarn* a c'houlenn skoazell an holl Vretoned a youl vat. Kasit ar profou da gef « *Brezoneg ar vugale* », d'ar c'homlec'h-mañ : *Gwalarn*, B. P. 75, Brest (C. C. 96-38, Roazon). Pep prof, bras pe vihan, a vo degemeret gant anaoudegezh vat.

NORD - OKCIDENTO INTERKELTA-KAJ-TUTMONDA-REVUO

NUMERO
10

SOMERO
1930

ALDONO-AL-GWALARN-BRETON-
LINGVA-KVARONJARA-REVUO

fabelo

Kiam mortis lia plej-amata, la Poeto levigis malrapide. Kaj anstataŭ restadi apud ŝi, apud la senviva korpo, li foriris, lasante la parencojn kaj amikojn, kunveninte por la enterigo, mirantaj.

Li foriris...

Iuj diris, ke li estas vidinta la animon forflugante el la buŝo de l'kadavro, kiel blanka papilio, kaj ke li sekvas la papilion tra la kamparo.

Iuj diris, ke li volas verki mortkanton, longan elegion, kiel oni verkis en la pasinta tempo, kiam mortis reĝoj kaj heroj, grandaj pro sia famo, potenco aŭ amo.

Iuj diris ridetante, ke li frenezigas.

Sed nur forkurinta de sia doloro li estis.

Kaj li venis al lando, frumatene.

Tic, ĝojaj estis la ĝardenoj per vortoj en ilia beleco.

Disbruadis la maro sur gajaj rondaj ŝtonetoj per voĉa harmonio.

Kaj briladis la suno per parola lumo.

En la profundaĵo de la grotoj murmuradis la malhelaj vokaloj.

Kaj sonadis sur la kalva montsupro siblante kun la vento la viglaj konsonantoj.

Dum supreniris el la nevidebla valo la fajfado de la helaj vokaloj.

Pura aŭskulta ĝojo.

La Poeto prenis vortojn, kaj kolektis kaj kunigis ilin.

Kaj ili ordigis sin laŭ la formo de lia doloro.

Kaj rekonute la Vizaĝon de sia doloro, la Poeto disjetis kaj dissemis ilin, kaj serĉis alian landon.

Sed la homoj estis aŭdintaj la kanton. Kaj ili kopiis ĝin, dirante unu al la aliaj: « Vidu, kiom bela ĝi estas! » Ili presis ĝin sur belaj papero, per bona inko kaj novaj literoj. Oni legis ĝin mal-laŭte. Oni legis ĝin laŭte. Oni senatente lernis ĝin, kaj ĉie oni laŭdis ĝin.

Kaj kvar versojn el ĝi oni enskribis sur la tombo de la plej-amata.

Kiam revenis la Poeto, oni montris al li la kanton. Li ne rekonis sian doloron.

Tiam, kiel la aliaj, li opiniis, ke la kanto estas belega.

Kaj li fieris.

ROPARZ HEMON.
(el la Bretona tradukita).

en flandrujo

1. La unua kongreso de la flandraj esperantistoj okazis en Antverpeno, dum Pentekosto. Tiukaze, Sr-o Roparz Hemon sendis al la flandraj samideanoj saluton je la nomo de la bretonaj esperantistoj.

2. La 12-a numero de « Flandra Esperantisto » publikigas jenan anoncon:

« Gekursanoj, kiuj baldaŭ finos esperantan kurson, deziras korespondi letere kaj poŝtkarte kun ĉiulandaj esperantistoj, sed precipe kun anoj de malgrandaj, subpremataj popoloj. Respondo garantiita. Skribu al : Flandrema Grupo Esperantista, Conscienceplein, Antwerpen. »

Se iu kelta esperantisto deziras korespondi, li do skribu plej baldaŭe.

universala kongreso

La 22-a Universala Kongreso de Esperanto okazas en Oxford (Anglujo), de la 2-a ĝis la 9-a de Aŭgusto. Ni bedaŭras, ke ni ne havas lokon por preparoli ĝin pli longe. Interesatoj skribu al: Sekretario, 142 High Holborn, London W. C. 1.

La abonprezo por 1930 estos du respondkuponoj, aŭ ses pencoj, aŭ tri francaj frankoj.

Nia adreso estas:
NORD-OKCIDENTO

GWALARN

B. P. 75

39-bis, straed ar C'hastell

BREST

(Bretonujo)

La Administranto : Y. DREZEN

Moulez, str. ar C'hastell, Brest

Da zont er-maez hep dale :

MEVEN MORDIERN

ISTOR

AR

BED

EIL LEVRENN

PRIZ : 10 LUR

ROPARZ HEMON

**ENKLASK DIWAR-BENN STAD
AR BREZONEG E 1928**

gant eur droidigez esperantek ha kartennoù.

Dre ar post : 4 lur.

ROPARZ HEMON

**GERIADURIG
ESPERANTEK-BREZONEK**

Dre ar post : 4 lur

ROPARZ HEMON

COURS ÉLÉMENTAIRE DE BRETON

levrig kenta

Dre ar post : 3 lur.

Lennit !

Breiz Atao

Kelaouenn Strollad Emrenerien Vreiz
Sizuniek

e brezoneg hag e galleg
koumanant-bloaz : 15 lur.
renerez ha mererez : B. P. 182, Roazon,
(C. C. 25-29 Rennes).

Dihunamb

10, rue du Gaz, an Oriant
miziek : 10 lur ar bloaz.

Feiz ha Breiz

4, rue du Château, Brest
miziek : 12 l. ar bloaz ; C.C. 44-40 Roazon.

Breiz

15, rue des Capucins, Gwengamp
sizuniek : 12 l. ar bloaz ;
C. C. 13-851 Roazon.

Da zont er-maez hep dale:

ROPARZ HEMON

EUR BREIZAD OC'H ADKAVOUT BREIZ

Priz: 15 lur.

El levr-se, ennañ war-dro 260 pajenn eo bet das-
tumet ar pennadou-skrid embannet gant Roparz
Hemon er c'helaouennou adal 1923 betek 1929. Bez'
e vo unan eus ar pouezusa levrioù moulet e brezoneg
biskoaz.

Moul. Str. ar C'hastell, 4, BREST.

Ar Merour: Y. DREZEN.

EMBANNADURIOU GWALARN

1926

J. Kerrien. — AR ROC'H TOULL. — Divlet.

J. M. Synge. — WAR VARCH D'AR MOR. — 2 lur 25.

1927

Roparz Hemon. — AN AOTROU BIMBOCHET E BREIZ. — 6 lur.

T. C. Murray. — NEVEZ-AMZER. — 4 lur.

TONKADUR BUGALE TUIREANN. — 4 lur.

G. Th. Rotman. — PRINSEZIG AN DOUR. — 5 lur.

GERIADUR GALLEK-BREZONEK A GORFADUREZ. — 1 lur.

1928

Aeschulos. — PROMETHEUS EREET, AR BERSED. — 12 lur.

B. Potter. — PER AR C'HONIKL. — 1 lur.

G. Th. Rotman. — PRINSEZIG EN DEUR. — 5 lur.

H. Andersen. — PLAC'HIG VIHAN AR MOR. — 3 lur 60.

Roparz Hemon. — GERIADURIG-DOURN BREZONEK-GALLEK.
— 22 lur.

Roparz Hemon. — YEZADUR BERR AR BREZONEG. — 3 lur.

Roparz Hemon. — DISTAGADUR AR BREZONEG. — 3 lur.

AR SIMBOL. — 0 lur 50.

1929

Meven Mordiern. — ISTOR AR BED, levrenn 1. — 14 lur.

M. Gourlaouen. — LEVR AL LOENED. — 1 lur 75.

A. Blok. — AR PLAC'H DIANAV. — 4 lur.

G. Th. Rotman. — NIJADENN AN AOTROU SKANVIG. — 5 lur.

A. Brizeug. — TELENN ARVOR, FURNEZ BREIZ. — 6 lur.

Roparz Hemon. — REIZSKRIVADUR AR BREZONEG. — 3 lur.

Priz an niverenn : 7 lur 50
